

本期主题：
陆上丝绸之路和海上
丝绸之路的过去、现在与未来

Тема на броя:
Минало, настояще и бъдеще на
Сухоzemния и Морския път на коприната

ISSN 1314-9601 2020年12月 / Декември 2020 г.

索非亚孔子学院
ИНСТИТУТ КОНФУЦИЙ В СОФИЯ

Брой 13
第十三期

索非亚孔子学院

2020年12月 第十三期

ИНСТИТУТ КОНФУЦИЙ
В СОФИЯ

Декември 2020, брой 13

目录 СЪДЪРЖАНИЕ

新闻与活动 НОВИНИ И СЪБИТИЯ

- 06** ★ 索非亚孔子学院下设索非亚第18中学孔子课堂举办国画体验活动
Класна стая „Конфуций” в 18 СУ „Уилям Гладстон” организира уъркшоп по китайска живопис
- 08** ★ 普罗夫迪夫大学孔子课堂“讲座月”活动又添新彩
Класна стая „Конфуций” към ПУ „Паисий Хилендарски” обогати събитията от „Месец на лекциите”
- 09** ★ 普罗夫迪夫大学孔子课堂举办“文化·中国”系列之“龙生九子”主题展览
Класна стая „Конфуций” към Пловдивския университет организира тематична изложба „Многото деца на дракона”
- 10** ★ 欢庆除夕, 喜迎春节
Институт Конфуций – София” посреща Пролетния празник
- 12** ★ 普罗夫迪夫大学孔子课堂举办四周年生日会
Класна стая „Конфуций” към ПУ „Паисий Хилендарски” празнува четири години от създаването си
- 13** ★ 索非亚孔子学院向当地医院捐赠医用防护服
„Институт Конфуций в София” дари медицинско защитно облекло на Университетска болница

目录 СЪДЪРЖАНИЕ

14 ★ 索非亚孔子学院举办“忙碌的我是最美的风景”之云庆祝国际劳动节活动

„Институт Конфуций – София” отпразнува Международния ден на труда с онлайн събитието „Трудът краси човека”

15 ★ 索非亚孔子学院举行海外汉语教师志愿者线上招聘会

„Институт Конфуций – София” проведе онлайн интервюта с кандидати за преподаватели по китайски език

16 ★ 索非亚孔子学院成功举办2020暑期线上汉语角

„Институт Конфуций – София” проведе успешно „Летен онлайн китайски кът 2020”

17 ★ 索非亚孔子学院下设“巴乔·基罗”101中学孔子课堂举行揭牌仪式

В 101 СУ „Бачо Киро” се проведе церемония по откриването на Класна стая „Конфуций” към „Институт Конфуций в София”

说古论今

ДРЕВНОСТ И СЪВРЕМИЕ

18 ★ 康有为 Кан Йоу-уей

目录 СЪДЪРЖАНИЕ

中国与世界文化

КИТАЙ И СВЕТОВНАТА КУЛТУРА

25

★ 陆上丝绸之路和海上丝绸之路的过去、现在与未来

Минало, настояще и бъдеще на Сухоzemния и Морския път на коприната

文学角落

ЛИТЕРАТУРЕН КЪТ

36

★ 残雪《精神的层次》

Цан Сюе: Равнищата на душевността

教师沙龙

УЧИТЕЛСКИ САЛОН

41

★ 高春丽、周春梅《初探保加利亚外语及汉语教育政策》

52

信息发布
СЪОБЩЕНИЯ

索非亚孔子学院下设索非亚第18中学 孔子课堂举办国画体验活动

当地时间1月10日，保加利亚索非亚孔子学院下设索非亚第18中学孔子课堂举办了主题为“为新春增色”的国画体验活动，八年级和九年级汉语必修班学生都参加了活动。

首先，汉语教师贾雨向学生展示了“花中四君子”的图片，并解释四者代表的不同文化含义。然后，通过聆听诗歌《梅花》朗诵音频，带领学生一起走进中国诗词，领略诗歌之美。教师希望学生能够学习“梅花香自苦寒来”的精神，坚持不懈、努力实现自己的目标和理想。

体验环节中，教师通过视频和步骤分解图教授学生制作“迎春图”的要领，并分发活动所需用品，包括纸张、吸管、墨水、毛笔、颜料等。鼓励学生充分发挥想象、大胆创作，学生们也都兴致勃勃、冥思苦想。最后，教师帮助学生落款题名，完成属于自己的独一无二的作品。

此次活动不仅为即将到来的春节迎新文化活动预热，也让学生提前感受到新年的热闹气氛，体验神奇的国画，而且丰富了他们的文化知识，激发了他们探索中国文化的热情。

Класна стая „Конфуций” в 18 СУ „Уилям Гладстон” организира уъркшоп по китайска живопис

На 10 януари 2020 г., Класна стая „Конфуций” в 18 СУ „Уилям Гладстон” организира мероприятие, посветено на китайската живопис под надслов „Да добавим цвят към пролетта”. В него участваха учениците от осми и девети клас, които изучават китайски език като задължителен предмет.

В началото на уъркшопа, преподавателката по китайски език в 18 СУ г-ца Дзя Ю показва картина с „Четиримата благородни” (събирателен термин в китайското изкуство, отнасящ се до четири растения: сливов цвят, орхидея, бамбук и хризантема) и обясни тяхното значение в китайската култура. Учениците имаха възможността да чуят аудио запис на поемата „Сливов цвят” (от поета Уан Аншъ, династия Сун) и да се насладят на красотата на китайската поезия. Преподавателите по китайски език изразиха своята надежда учениците да носят в себе си духа на сливовия цвят, който „колкото повече студ и мраз е изпитал през зимата, толкова по-сладък и силен аромат излъчва през пролетта”, или с други думи – да се борят с всички сили и да работят неуморно за своите цели и мечти.

Същинската част на уъркшопа бе създаването на картини на тема „Посрещане на пролетта” от самите ученици. Преподавателите ги напътстваха чрез разяснения, насоки и видеоклипове и им предоставиха всички необходими материали – хартия, туш, четки, бои, сламки и др. Учениците бяха насърчени да развихрят въображението си и да творят с размах и те действително изпълниха тази задача с голям ентузиазъм и старание. След като нарисуваха своите картини, преподавателите им помогнаха да ги подпишат и озаглавят според традициите в китайското изкуство.

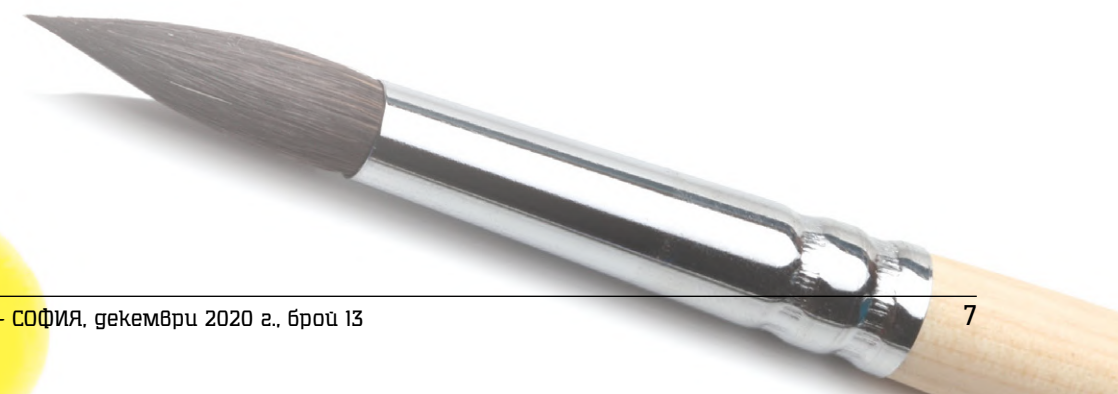
Уъркшопът бе подготовка за предстоящото честване на Пролетния празник, чрез което учениците в 18 СУ усетиха атмосферата на празнично вълнение преди настъпването на Китайската нова година, докоснаха се до магията на китайската живопис, обогатиха знанията си за китайската култура и се пробуди техният интерес към изучаване на Китай в различните му аспекти.

活动现场
По време на уъркшопа по китайска живопис

学生自行创作
Учениците от 18 СУ създават своите китайски картини

普罗夫迪夫大学孔子课堂 “讲座月”活动又添新彩

当地时间1月16日下午四点三十分，在普罗夫迪夫大学主楼大会议室举办了2020年孔子课堂“讲座月”的首场讲座活动。本次活动特别邀请了塞尔维亚贝尔格莱德大学语言学院中文系汉语教师叶莲娜（Yelena Gledich）开展题为《二十一世纪汉语教学的数字化应用》的讲座，普罗夫迪夫大学应用语言系教授葛娜（Elena Getova）主持，英语专业和汉语专业部分师生以及一些社会人士参与了活动。

叶莲娜的讲座从介绍二十一世纪汉语教学全球化开始，理论结合实际。从教学实际出发，介绍她在教授不同汉语课程时使用的现代化教学手段和评估方法，形式新颖，学生自主参与度高，及时的教学反馈让教师能够更好地调整教学，因材施教。讲座结束后，不仅是孔子课堂的学生积极与发言人互动，英语专业的老师们也深受启发，相互交流语言学习与教学的共同之处。

“讲座月”是普罗夫迪夫大学孔子课堂的常规文化推广活动。新年伊始，孔子课堂第一次从保国境外邀请兄弟院校的本土汉语老师参与活动，为加深文化推广推陈出新开了好头，同时也增强了巴尔干地区本土汉语教学的交流与发展。

叶莲娜老师开始讲座
Г-жа Гладич открива темата

Класна стая „Конфуций” към ПУ „Паисий Хилендарски” обогати събитията от „Месец на лекциите”

На 16 януари в 16:30 ч. бе открито първото за тази година събитие от серията „Месец на лекциите”, организирани от Класна стая „Конфуций” към ПУ „Паисий Хилендарски”. Преподавателката по китайски език Йелена Гладич от специалност „Китаистика” към Белградския университет изнесе лекция на тема „Преподаването на китайски език през XXI век – гъвкаво, дигитално и приложимо”. Водещ на събитието бе проф. Елена Гетова от специалност „Приложна лингвистика” към ПУ, а слушатели на лекцията бяха студенти от специалностите с английски и китайски език, както и представители на широката общественост.

В лекцията си г-жа Гладич започна от глобализацията на обучението по китайски език през XXI век в теоретичен и практически аспект. Тя представи съвременни похвати на преподаване и методи за оценяване по различни дисциплини, свързани с китайския език, които се отличават с иновативност, стимулират активността на студентите, същевременно осигуряват навременна обратна връзка към преподавателите, така че обучението да бъде адаптирано според нивото и възможностите на студентите. След края на лекцията студентите от Класна стая „Конфуций”, както и преподавателите от специалност „Английска филология”, проведоха активна дискусия с лекторката, в която обмениха опит относно изучаването и преподаването на чужди езици.

„Месец на лекциите” е редовен културен проект на Класна стая „Конфуций” към ПУ „Паисий Хилендарски”. Г-жа Гладич бе първият преподавател по китайски език от чуждестранен университет, с който ПУ е побратимен, поканен за участие в проекта. Целта на събитието бе да се сложи начало на нови практики в задълбочаването и популяризирането на китайската култура, както и да се засили обменът и развитието на преподаването на китайски език на местно ниво на Балканите.

Лекцията
По време на лекцията

普罗夫迪夫大学孔子课堂举办 „文化·中国”系列之“龙生九子” 主题展览

当地时间1月15日至1月22日，保加利亚索非亚孔子学院下设普罗夫迪夫大学孔子课堂联合本地品牌“PLOVEDIV”在普罗夫迪夫市中心的体验店举办了一场主题为“龙生九子”的中国少数民族图片服饰展。展览时间持续一周，吸引了众多市民前来参观。

本次展览，普罗夫迪夫大学孔子课堂对场地进行了精心的布置。一楼主要是本次活动的宣传海报和孔子课堂形象展示。二楼以展板的形式用保语分别介绍了中国56个民族的分布和特点，穿插着图片和一些民族特色实物。三楼主要是民族服装展览，并循环播放与中国少数民族相关的视频。开幕式当天，普罗夫迪夫大学东方语言系系主任于丽娜（Yuliana Chakarova）出席并致欢迎词。保加利亚国家电视台的记者也出席了开幕式并现场采访了多名参观群众，还邀请孔子课堂教师参加1月20日《教育天地》的直播采访活动。这也是孔子课堂成立以来首次接受国家级媒体的采访。

“文化·中国”系列活动是普罗夫迪夫大学本年度主打的文化推广活动。本次展览打破先河，首次与当地品牌合作。“PLOVEDIV”是普罗夫迪夫市的知名地标性品牌，主打旅游纪念品和青春概念创意产品，深受游客和当地年轻人的喜欢。通过这次合作，打开了孔子课堂推广中国文化的新视野，强强联手，也为孔子课堂建立了更广泛的青年人群宣传基础，活动受众也得到了进一步的扩大。

宣传海报
Рекламен плакат на събитието

Класна стая „Конфуций” към Пловдивския университет организира тематична изложба „Многого деца на дракона”

От 15 до 22 януари Класна стая „Конфуций” към Пловдивския университет „Паисий Хилендарски” и градският бранд на Пловдив „PLOVEDIV” организираха тематична изложба „Многого лица на дракона”. Изложбата представя снимки и костюми на китайски етнически малцинства като част от серията събития „Култура, Китай”. Тя продължи една седмица и привлече интереса на градската общественост.

Преподавателите от Класната стая „Конфуций” внимателно аранжираха мястото на изложбата – галерия „You are in Plovdiv”, като на първия етаж поставиха банери и плакати за събитието. На втория етаж бяха поместени снимки, традиционни предмети от бита и информация на български език за 56-те етнически групи в Китай. Третият етаж даваше възможност на посетителите да видят традиционни костюми и видеоклипове, свързани с малцинствата. На церемонията по откриването доц. д-р Юлиана Чакърова, ръководител на Катедрата по руска филология към ПУ, произнесе приветствено слово. Присъстваха и репортери от Българската национална телевизия, които интервюираха голяма част от посетителите. Преподавателите от Класната стая бяха поканени да участват в предаването „Образование”.

„Култура, Китай” е сред основните културни проекти на Пловдивския университет през 2020 година. Чрез тази изложба за първи път бе осъществено сътрудничество с марка на местно ниво – „PLOVEDIV” е градският бранд на Пловдив, който се фокусира върху туристически сувенири и иновативни продукти с младежки концепции. Марката е изключително популярна сред туристи и младежи.

Това сътрудничество откри едно ново „лице” на Класните стаи „Конфуций”, които популяризират китайската култура, и създаде по-достъпна публична платформа за младежите хора.

Изложба
По време на изложбата

欢庆除夕，喜迎春节

当地时间1月24日，索非亚孔子学院举办了“欢庆除夕，喜迎春节”的活动。孔院保方院长阿夏·科列娃（Aksiniya Koleva）、中方院长高春丽、保加利亚茅台中心经理弗拉德·吉措埃伊卡（Vlad Gitsoaika）、索非亚文化中心主任屠雪松、保加利亚中国商会会长王普剑出席了活动。孔院全体教师、外方秘书、本土教师、中国文化中心代表及当地画家等欢聚一堂，看节目、放烟花、做游戏、品佳肴，共庆除夕，喜迎春节。此次联欢由汉语教师志愿者李梦霞和蔡若琰进行中保双语主持。

联欢伊始，阿夏·科列娃（Aksiniya Koleva）和高春丽对大家的到来表示热烈欢迎，并送出新年祝福。

此次联欢的节目精彩纷呈，有诙谐幽默的相声，有声情并茂的诗词朗诵，有令人惊叹的魔术，有韵味十足的舞蹈，还有富有中国特色的走秀、二胡表演及琵琶民乐演

奏。其中最为精彩的要数“三句半”表演以及方言版《再别康桥》诗朗诵表演，引来台下观众阵阵掌声和笑声。

除了观看精彩的节目表演，还有有趣的游戏活动。团队接力、抱团取暖、歌曲接龙、保卫气球，大家玩得不亦乐乎。

此外，孔院更为大家准备了美食佳肴。中国教师各显身手带来了自制拿手好菜，保方人员也带来了在家烘烤的保国特色美食。保加利亚茅台中心赞助的茅台鸡尾酒也是深受大家喜爱，得到一致好评。大家尽情享受这场视觉盛宴后的味蕾盛宴。最后大家合影留念，在依依不舍和祝福中结束了此次联欢。

此次“除夕大联欢”不仅进一步增进了中保之间的友谊，加深了彼此的了解，也让远在异国的孔子学院教师及志愿者感受到了孔院大家庭的温暖。

合影留念
Снимка за спомен

„Институт Конфуций – София” посреща Пролетния празник

На 24 януари 2020 г. „Институт Конфуций – София” организира тържество по случай настъпването на Китайската нова година, известна още като Пролетния празник. Сред почетните гости на събитието бяха управителят на „Маутай България” г-н Влад Гицоайка, директорът на Китайския културен център в София г-н Ту Сюесун, председателят на Българо-китайската търговско-промишлена палата г-н Уан Пудзиен, почетният директор на „Институт Конфуций – София” проф. Нако Стефанов, както и директорите от българска и китайска страна г-жа Аксиния Колева и г-жа Гао Чунли. Преподавателите от Института, администрацията и служителите, представители на Китайския културен център, партньори и приятели се събраха заедно да посрещнат настъпването на Пролетния празник, наслаждавайки се на богата новогодишна програма, фойерверки, игри, китайски и български ястия.

Водещи на програмата на китайски и на български език бяха преподавателите Ли Мънся и Цай Жуоен. Г-жа Колева и г-жа Гао приветстваха всички присъстващи с добре дошли и отправиха новогодишни благопожелания. Старателно подготвената програма включваше хумористични диалози и скечове, поетичен рецитал, фокуси, танци, ревю на китайски традиционни облекла, изпълнения на китайските традиционни музикални инструменти ърху (китайска цигулка с две струни) и пипа (китайска лютня). Особено впечатляващи бяха две изпълнения, които предизвикаха бурни ръкопляскания и смях от сърце – специфичният китайски скеч със звукови ефекти „Три фрази и половина” и рециталът на поемата „Сбогом, Кеймбридж” от съвременния китайски поет Сю Джъмо, изпълнена на диалект.

Присъстващите взеха участие в многобройни отборни игри с шафета, балони, тематични песни и др. и искрено се забавляваха. Разбира се, на събитието не липсваха и своеобразна новогодишна трапеза, за която китайските преподаватели бяха подготвили китайски специалитети, а българските гости донесоха домашно приготвени местни лакомства. „Маутай България” бе спонсор на събитието, като осигури и на място приготви коктейли за присъстващите. Събитието приключи с караоке, обща снимка и приповдигнато настроение.

Посрещането на Пролетния празник, организирано от „Институт Конфуций – София”, за пореден път заздравя приятелството между България и Китай и изпълни с топлина сърцата на китайските преподаватели, които са далеч от своя дом и родина.

“团队接力”游戏现场
Отборна игра с предаване на шафета

“三句半”表演现场
Изпълнение на китайския скеч
„Три фрази и половина”

李梦霞、蔡若琰双语主持现场
Водещите на програмата Ли Мънся
и Цай Жуоен

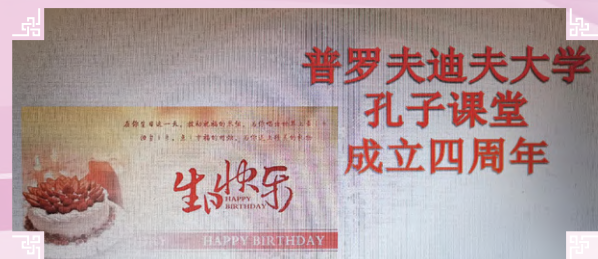
普罗夫迪夫大学孔子课堂举办四周年生日会

当地时间1月29日下午5点，保加利亚索非亚孔子学院下属普罗夫迪夫大学孔子课堂部分师生欢聚新楼516教室，共庆孔子课堂成立四周年。

生日会由本土教师爱丽 (Elitsa Milanova) 主持，分为三个环节。首先爱丽回顾了四年来孔子课堂大事记，和在座师生共同回忆精彩瞬间。公派教师王莹特地制作了一些中国菜肴，借春节的契机和大家分享了中国人的过年习俗和年兽的故事，互道新年祝福。之后，大家一起写福字、剪窗花、组装纸灯笼、共飨美食。

近期中国出现新型冠状病毒疫情，普罗夫迪夫大学孔子课堂师生远在千里之外，也时刻关注时事。他们说：“我们学习汉语，中国人就是我们的同胞。”生日会结束之时，学生们提议振臂高呼，为中国加油、为武汉加油。

保加利亚索非亚孔子学院下属普罗夫迪夫大学孔子课堂自2016年1月15日正式挂牌成立起，不忘初心，与时俱进，汉语教学和中国文化推广效果初现，并将继续以饱满的热情实现一个又一个新的突破。

生日会宣传
Обявяване на тържеството

活动现场
По време на събитието

Класна стая „Конфуций“ към ПУ „Паисий Хилендарски“ празнува четири години от създаването си

На 29 януари в 17 ч. преподаватели и студенти от Класна стая „Конфуций“ към ПУ „Паисий Хилендарски“ се събраха в зала 516, за да отпразнуват четири години от създаването на Класната стая.

Преподавателката по китайски език Елица Миланова бе водещ на тържеството, което се състоя в три части. Най-напред г-жа Миланова направи ретроспекция на по-важните събития през изминалите четири години и присъстващите преподаватели и студенти заедно си припомниха прекрасните моменти от този период. Преподавателката Уан Ин, която бе подготвила китайски ястия специално за случая, сподели китайските обичаи и традиции, свързани с Пролетния празник, разказа историята за чудовището Ниен (година) и всички се поздравиха с настъпването на Китайската нова година. Накрая преподавателите и студентите изписаха перографи Фу (щастие), изрязаха фигури на цветя, направиха хартиени фенери и се насладиха на вкусната китайска храна.

Макар и на хиляди километри от случващото се, преподавателите и студентите от Класна стая „Конфуций“ към ПУ внимателно следят развитието на епидемията от Covid-19 в Китай. Студентите споделиха: „Ние изучаваме китайски език и чувстваме китайците като свои сънародници“. Преди края на тържеството те заедно вдигнаха ръце и извикаха: „Дръж се, Китай! Дръж се, Ухан!“

Класна стая „Конфуций“ към ПУ „Паисий Хилендарски“ бе открита под егидата на „Институт Конфуций – София“ на 15 януари 2016 г. Тя остава вярна на първоначалния замисъл да се развива, да популяризира китайския език и култура, а преподавателите и студентите продължават с още по-голям ентузиазъм да достигат нови хоризонти.

Студенти представящи
Изложба с произведенията на студентите

索非亚孔子学院向当地医院捐赠医用防护服

当地时间3月20日下午，索非亚孔子学院中方院长高春丽、行政秘书贝蒂雅 (Petia Shukerska) 作为学院代表，驱车将两箱医用防护服送到索非亚乔安娜皇后大学医院 (University Hospital “Queen Joana-ISUL”)，以表达学院全体教职员工对该院医护人员抗击新冠肺炎病毒的慰问之情。贝蒂雅的丈夫思韦塔诺夫 (Vladimir Cvetanov) 先生热心充当司机。

该院耳鼻喉科负责人科诺夫 (Dimitar Konov) 博士按约定时间在医院后门等待三人的到来。见面后来不及交谈，他先说明为避免感染几率，请除司机之外的人员下车等候，然后指挥把车开进了医院门诊楼前，卸下物资后，再次出来和孔院代表交流。

双方默契地各自伸出右臂、以触碰对方胳膊肘的方式代替了握手。高春丽将学院慰问信交给科诺夫博士。她说，这些防护服是学院目前能买到的所有医用物资，虽然数量不多，但希望能为当地抗击疫情尽到绵薄之力。她谨代表孔子学院教职员工感谢医护人员们在日益严峻的疫情面前坚守岗位，为民众提供医疗服务，守护民众的健康安全。

科诺夫博士对孔子学院的善举表示衷心的感谢，说来自中国朋友的雪中送炭让他们感到无比温暖。双方都表示，希望保加利亚在政府的有力措施、民众的理解与支持下早日控制住疫情的发展，最终取得胜利。

因3月以来新冠肺炎病毒感染人数不断攀升，保加利亚在3月13日宣布进入为期一月的紧急状态。

收到捐赠医用物资的医生护士代表表示感谢
Знак на благодарност от името на лекарите и медицинските сестри, получили дарението

孔院代表与科诺夫博士合影
Обща снимка на представителите на Института с г-р Конов

„Институт Конфуций в София“ дари медицинско защитно облекло на Университетска болница

На 20 март следобед китайският директор на „Институт Конфуций в София“ г-жа Гао Чунли и административният секретар г-жа Петя Шукерска транспортираха двукратно медицинско защитно облекло до Университетска болница „Царица Йоанна – ИСУЛ“, което бе предоставено като дарение от името на преподавателите и служителите на Института в подкрепа на медицинския персонал на болницата в борбата с новия коронавирус.

Началникът на УНГ отделение г-р Димитър Конов посрещна гостите на задния вход на болницата и побърза да обясни, че за да се избегне вероятността от инфекция, всички с изключение на шофьора трябва да слязат от колата и да изчакат на мястото, а след това разреши колата с дарението да влезе в амбулаторната сграда. Този път двете страни замениха стандартното ръкопожатие с мълчаливо докосване по лакътя и китайската директорка връчи на г-р Конов писмо на съпричастност от името на своите колеги. Тя сподели, че това защитно облекло е цялото медицинско оборудване, което Институтът е успял да закупи и въпреки ограниченото му количество се надява то да помогне в борбата с епидемията на местно ниво. От името на преподавателите и служителите на „Институт Конфуций в София“ г-жа Гао благодари на медицинския персонал, че стои неотменно на своя пост в условията на засилващата се епидемия, предоставя медицински услуги на хората и защитава тяхното здраве и безопасност.

Д-р Конов изрази сърдечната си благодарност към Института за този акт на милосърдие, поднесен съвсем неочаквано от далечните китайски приятели, и двете страни изразиха надежда България да успее да овладее развитието на епидемията възможно най-скоро чрез ефективните мерки на правителството и разбирането и подкрепата на гражданите.

Поради непрекъснатото нарастване на броя на заразените с коронавирус, България обяви едномесечно извънредно положение на 13 март.

索非亚乔安娜皇后大学医院的感谢信
Благодарствено писмо от Университетска болница „Царица Йоанна – ИСУЛ“

索非亚孔子学院举办“忙碌的我是最美的风景”之云庆祝国际劳动节活动

„Институт Конфуций – София” отпразнува Международния ден на труда с онлайн събитието „Трудът краси човека”

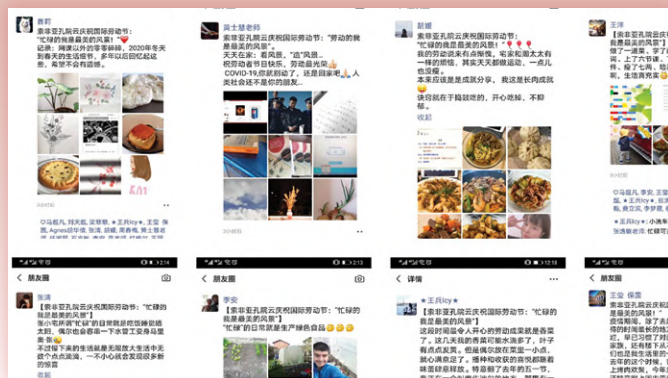
当地时间5月1日，保加利亚索非亚孔子学院在中外教师及志愿者中顺利开展了云庆祝五一国际劳动节活动。

本次活动主题为“忙碌的我是最美的风景”。提及活动的创意，索非亚孔院中方院长高春丽表示，特殊时期，我们无法外出、无法相聚、无法尽情享受大自然。宅家多日，想必每个人也都学会了做一两道菜，或者读了一本好书，也可能某个技能练习得更娴熟了，或者已断舍离让房间更清洁明亮了。值此国际劳动节之际，大家把过程、成果、感悟晒到朋友圈，以此来云庆祝这个特殊的劳动节，并见证各自的成长。

活动得到了索非亚孔子学院的老师们的积极响应。大家纷纷采用云庆祝的方式，将自己这段时间的生活点滴，以及网课工作、业余爱好等晒到朋友圈，分享自己的乐趣和成果，并在中午十二点将截图发到工作微信群里共赏。有人晒出了种的小菜，分享收获的喜悦；有人晒出了自己制作的美食，引来一片赞叹；有人分享了好剧好书，有人展示了书法水彩画；有人总结疫情期间的生活，有人感叹劳动节当天的网课。

索非亚孔院的老师们将朋友圈截图分享到工作群
Преподавателите в ИКС споделят скрийншоти на своите постижения в работната група

索非亚孔院部分中外教师及志愿者的“云庆祝”截图
Споделяните дейности по случай Деня на труда на част от преподавателите в ИКС

На 1 май „Институт Конфуций – София”, заедно със своите преподаватели и доброволци, успешно отбеляза Международния ден на труда във виртуалното пространство под надслов „Трудът краси човека”. Г-жа Гао Чунли, директор на Института от китайска страна, изтъкна, че в тези особени времена не можем да излизаме, да се събираме и да се наслаждаваме на природата пълноценно, но през прекараните вкъщи дни, вероятно всеки се е научил да готви едно-две нови ястия, прочел е хубава книга, усъвършенствал е уменията си или просто е почистил и подредил стаята си. По повод Международния ден на труда всички публикуваха своите тематични постижения и размисли, като така отбелязаха този празник по един различен начин и станаха свидетели на собственото си израстване.

Събитието получи много положителен отзвук сред преподавателите на „Институт Конфуций – София”. Точно в 12:00 ч. посредством приложението „WeChat” всеки сподели моменти от своя живот, работа, онлайн обучение, хобита и т.н. Някои показаха собственоръчно отгледани зеленчуци, други приготвиха вкусна храна, трети споделиха интересни филми и книги, калиграфия и акварелни рисунки; едни обсъждаха живота по време на пандемия, а други въздишаха, че дори и в деня на празника трябва да преподават онлайн.

高春丽分享的“云庆祝劳动节”朋友圈截图
Г-жа Гао Чунли показва приготвените от нея ястия

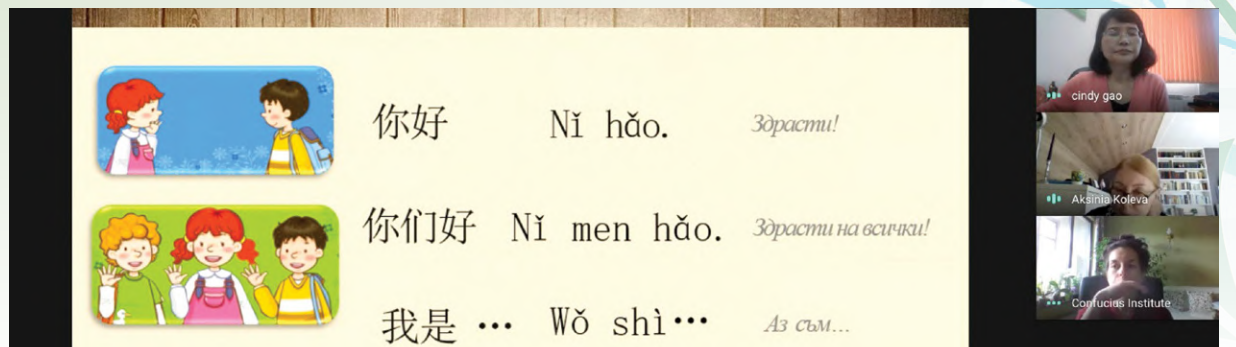
索非亚孔子学院举行海外汉语教师志愿者线上招聘会

„Институт Конфуций – София” проведе онлайн интервюта с кандидати за преподаватели по китайски език

当地时间6月2日，保加利亚索非亚孔子学院举行了海外汉语教师志愿者线上招聘的面试。此次共有7位目前生活在保加利亚的中国面试者，面试总考官为保方院长阿夏·科列娃 (Aksiniya Koleva)、中方院长高春丽和教学秘书迪玛 (Dima Pironkova)，技术支持为汉语教师志愿者杨嘉丽。

面试者来自于保加利亚的索非亚大学、国立音乐学院等高校。首先，面试者们就个人的基本情况向各位面试官们做了简要的背景介绍，高春丽重点了解了面试者的专业及学业情况、时间和职业规划。其次，面试者们用十分钟左右的时间展示了自行准备的汉语试讲，其中涉及了词汇、语法等知识点，使用的课堂辅助语有英语和保加利亚语。最后，阿夏·科列娃和迪玛询问了面试者关于保加利亚政治、经济和文化等国情方面的信息，同时也重点考察了面试者的保加利亚语水平，就如何将保加利亚语作为辅助语开展课堂教学做了一些提问。

受新型冠状病毒肺炎疫情的影响，为保障面试者及工作人员的生命安全和身体健康，索非亚孔子学院采取及时的应对措施，将以往传统的面试方式调整为线上面试的方式。最后，此次线上招聘面试在面试者的长笛演奏曲《茉莉花》下顺利结束。

面试者进行汉语教学试讲

Един от кандидатите за преподавател представя пробен урок по китайски език

На 2 юни „Институт Конфуций – София” проведе онлайн интервю със седем кандидати за преподаватели по китайски език в учебните центрове към Института. Кандидатите са китайски граждани, които живеят в България, интервюиращи бяха Аксиния Колева, директор на Института от българска страна, Гао Чунли, директор от китайска страна, и Дима Пиронкова, секретар по учебната дейност. Отговорник за техническата поддръжка беше Ян Дзяли, преподавател по китайски език в ИКС.

Кандидатите се обучават в Софийския университет „Св. Климент Охридски” и в Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров”. След като се представиха, те разказаха накратко за специалностите, които изучават, както и за учебните си ангажименти и графици. След това всеки от тях направи демонстрация на примерен урок по китайски език в рамките на 10 минути, като темите включваха граматика и лексика, а помощният език на преподаване беше английски или български език. Накрая г-жа Колева зададе някои въпроси на кандидатите, свързани с политиката, икономиката и културата на България и оцени нивото на български език на тези от кандидатите, които го владеят, с цел използването му като помощен в преподаването на китайски език.

Във връзка с пандемията от Covid-19 и желанието на „Институт Конфуций – София” да опази живота и здравето както на кандидатите, така и на интервюиращите, Институтът реши да проведе интервюта дистанционно, а не по традиционния присъствен начин. Интервютата приключиха успешно, като за финал един от кандидатите от Националната музикална академия изпълни известната китайска мелодия „Жасминов цвят” на флейта.

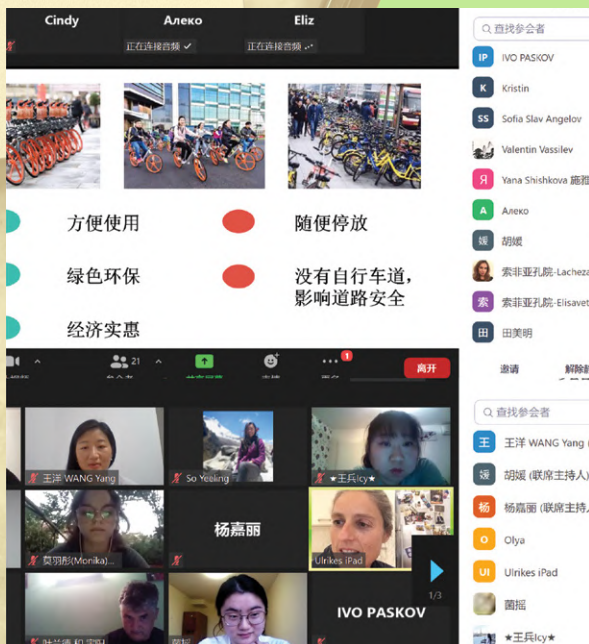
中方院长高春丽进行线上招聘面试
Г-жа Гао по време на онлайн интервю с кандидат за преподавател по китайски език

索非亚孔子学院成功举办 2020暑期线上汉语角

当地时间8月28日，随着第四期线上汉语角成功举办，索非亚孔子学院2020年暑期线上汉语角活动圆满落幕。四期活动累计吸引了来自保加利亚、马来西亚、印度尼西亚和中国的100多人参与。

此次暑期汉语角共分四期，每期分为主讲人介绍、参与者提问和自由对话三部分，每期时长约1.5小时。索非亚孔院的四位公派教师和志愿者教师分别带来了题目为“中国旅游—江南水乡和东北雪乡”、“中国社会—年轻人的一天”、“中国饮食—制作茶叶蛋”、“中国民俗—颜色和数字的特殊含义”的精彩讲座，内容涉及中国文化和生活的诸多方面。在之后的提问与自由对话环节，每期参与者就相关主题提出了很多有趣的问题和独到的见解。此次汉语角系列活动将讲座与口语练习相结合，满足了参与者学习知识、练习口语及了解中国文化的多方面需求。

受疫情影响，索非亚孔院所有线下教学活动均暂停，孔院利用线上形式举办的汉语角系列活动，丰富了孔院学员的暑期生活，为他们提供了练习口语、提高表达能力的机会，也为对中国以及中国文化感兴趣的人提供了深入了解的机会。参与者纷纷表示，汉语角内容丰富，自己受益匪浅，并衷心感谢索非亚孔院为他们举办此系列活动，希望将来能够继续参与孔院更多的文化活动。

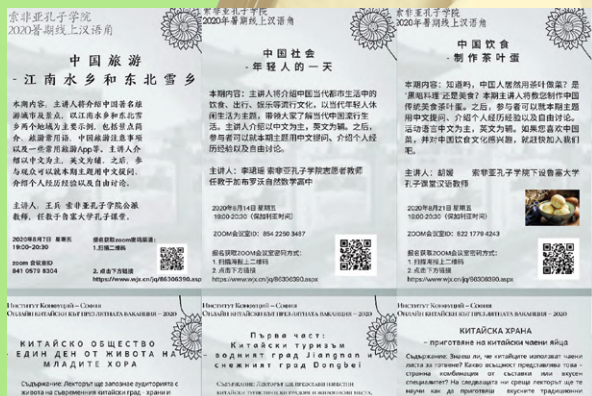
索非亚孔院2020暑期线上汉语角截屏照片
Онлайн атмосферата по време на една от лекциите

„Институт Конфуций – София“ проведе успешно „Летен онлайн китайски кът 2020“

На 28 август бе успешно проведена четвъртата лекция от „Летния онлайн китайски кът 2020“, организиран от „Институт Конфуций – София“. Четирите събития привлякоха над 100 участници от България, Малайзия, Индонезия и Китай.

„Летният китайски кът“ бе разделен на четири лекции от по 90 минути, всяка от които протече в три части: представяне на съдържанието, въпроси от участниците и свободна дискусия. Четирима преподаватели от „Институт Конфуций – София“ развиха следните теми: „Китайски туризъм – водният град Дзян-нан и снежният град Дунбей“, „Китайското общество – един ден от живота на младите хора“, „Китайска храна – приготвяне на китайски чаени яйца“ и „Китайски фолклор – специалното значение на цветовете и цифрите“. Лекциите представиха различни аспекти на китайската култура и социален живот. По време на диалога с участниците бяха повдигнати интересни въпроси и бяха представени любопитни гледни точки по посочените теми. „Китайският кът“ съчета лекции и устни упражнения, за да отговори на нуждите на участниците в придобиването на знания, практикуването на езика и разбирането на китайската култура.

Вследствие на епидемията всички присъствени дейности на „Институт Конфуций – София“ са преустановени, поради което „Летният онлайн китайски кът“ обогатява учебния живот на курсистите и им предоставя възможности за практикуване на китайския език и награждане на знанията. Участниците споделиха, че са се възползвали от възможността и са оценили богатото съдържание на тематичните лекции. Също така изразиха сърдечните си благодарности към „Институт Конфуций“ за провеждането на тази поредица от събития и се надяват да продължат да участват в повече културни дейности на Института и в бъдеще.

索非亚孔院2020暑期线上汉语角宣传海报
Рекламните постери на събитието

索非亚孔子学院下设“巴乔· 基罗”101中学孔子课堂 举行揭牌仪式

当地时间11月17日，保加利亚索非亚孔子学院下设“巴乔·基罗”101中学孔子课堂举行揭牌仪式。纳德日达区副区长维多利亚·拉科夫斯卡·帕夫洛娃（Victoria Rakovska Pavlova）、纳德日达区代表瓦内萨·克勒斯特娃（Vanesa Krasteva）、101中学校长维塞拉·伊凡诺娃（Vesela Ivanova）、副校长斯拉维娜·施托科娃（Slavena Stoykova）、索非亚

На 17 ноември бе проведена тържествена церемония по откриването на Класна стая „Конфуций“ в 101 СУ „Бачо Киро“, афилирана към „Институт Конфуций в София“. Сред присъстващите бяха заместник-кметът на район „Надежда“ г-жа Виктория Раловска-Павлова, специалистът по връзки с обществеността на район „Надежда“ г-жа Ванеса Кръстева, директорът на 101 СУ г-жа Весела Иванова, заместник-директорът г-жа Славена Стойкова и китайският директор на „Институт Конфуций в София“ г-жа Гао Чунли.

Традиционната българска церемония по прерязване на лентата даде старт на събитието, като пред погледа на присъстващите гости г-жа Весела Иванова и г-жа Гао Чунли тържествено разкриха табелата на новата Класна стая „Конфуций“. В речта си г-жа Иванова изрази благодарност към Института за неговата силна подкрепа към обучението по китайски език и за създаването на Класни стаи „Конфуций“. Тя сподели, че преподаването на този далечен език в 101 СУ е започнало преди четири години, през които учениците са развили дълбок интерес към китайския език и култура. Въпреки че тази година България бе засегната от пандемията от коронавирус, понастоящем в училището има над 120 ученици в осем класа, които изучават китайски език.

В своята реч г-жа Гао изказа надежда в бъдеще 101 СУ да бъде домакин на повече китайски културни дейности и пожела Класната стая „Конфуций“ да се развива все по-успешно. Учителите и учениците от пети клас заедно изпълниха класически китайски стихотворения и песни. В акомпанимента на традиционна музика те направиха рецитал на древните стихотворения „Пролетна зора“ и „Взаимен копнеж“ заедно с превод на български език, с което спечелиха бурните аплодисменти на присъстващите.

По време на събитието г-жа Иванова покани гостите да разгледат новоизградената Класна стая „Конфуций“, която съвсем скоро ще започне да функционира. Тя сподели, че училището планира да изгради в нея библиотека, за да осигури на учители и ученици повече учебни пособия и литература, които да популяризират в още по-голяма степен китайската култура в България.

В 101 СУ „Бачо Киро“ се проведе церемония по откриването на Класна стая „Конфуций“ към „Институт Конфуций в София“

孔子学院中方院长高春丽等出席揭牌仪式。

传统的保加利亚剪彩仪式拉开了本次活动帷幕。在嘉宾的共同见证下，维塞拉·伊凡诺娃和高春丽为孔子课堂揭牌。维塞拉·伊凡诺娃在致辞中感谢孔子学院为学校开设中文课程、建立孔子课堂所提供的大力支持，101中学从四年前开始教授中文，学生们对中文学习、中国文化产生了浓厚兴趣。尽管今年保加利亚受新冠肺炎疫情影响，但仍有八个班的120余名学生在学习中文。高春丽在致辞中表示，希望101中学能举办更多中华文化活动，祝愿孔子课堂越办越好。

101中学五年级师生联袂表演了古诗朗诵与联唱节目。其中，在中国传统音乐的伴奏下，师生共同吟诵了古诗《春晓》和《相思》，并配以保加利亚语翻译，获得了现场热烈掌声。

活动期间，维塞拉·伊凡诺娃带领嘉宾参观了即将投入使用的中文教室。她说道，学校将计划建设孔子课堂图书室，为广大师生提供更多中文书籍和与中国相关的书籍，更好地在保加利亚推广中华文化。

ДРЕВНОСТ И СЪВРЕМИЕ

说
古
论
今

康有为

Кан Йоу-уей

Автор: Веника Милева

Веника Милева завършва руска езикова гимназия с изучаване на английски език в родния си град Пловдив, след което продължава образованието си в специалност „Китаистика“ във Факултета по класически и нови филологии на Софийския университет. Китайският език се оказва най-голямото предизвикателство в живота ѝ, което същевременно ѝ дава възможността да учи в най-престижния университет в Шанхай и да се запознае отблизо с древната и богата култура на тази далекоизточна държава. Понастоящем Веника е студентка в четвърти курс и в бъдеще възнамерява да се специализира в бизнес отношенията между Китай и Европа.

Реформаторът Кан

Кан Йоу-уей е роден на 19 март 1858 г. в гр. Нанхай (南海), провинция Гуандун (днешният граф Фошан 佛山), в семейство на аристократи. Още в ранна възраст неговите интелектуални способности са забелязани от чичо му, който го изпраща да изучава конфуцианските класици, за да може да участва в изпитите за подбор на тържавни чиновници. Изпитната система, просъществувала в течение на векове, гарантира назначаването на висши постове на лоялни, некорумпирани и ерудирани поданици, без оглед на социалния им статус и родствени връзки с властимащите. Но в Кан Йоу-уей се заражда недоволство от остарялата форма на обучение, особено акцентирането върху развиването на умения без практическа насоченост. Така например, задължителна част от успешното вземане на изпитите е написването на есе от осем части (八股文), което изисква не само добро познаване на канона, но и специфични умения в изграждането на композицията.

Строгата и изтощителна подготовка за изпитите подтиква младия Кан Йоу-уей да се насочи към будистката медитация като форма на разтоварване, което е необичайно занимание за китайските учени по това време. При една от своите медитации той получава мистична визуализация, която се превръща в тема на интелектуалните му търсения през целия му живот и поражда у него стремеж за спасение на човечеството. Учителят на Кан насажда у него конфуцианския идеал за служене на обществото, а изучаването на Будизма го впечатлява със своя дух на състрадание. Той решава да се разбунтува срещу конвенцията, срещу неоконфуцианския авторитаризъм, срещу исканията и изискванията на изпитната системата. След като прочита за външния свят, у младия мислител се заражда възхищение към постиженията на западната цивилизация. През 80-те години на XIX в. той започва да осмисля някои от основните си философски идеи, свързани с историческия прогрес, социалното равенство, световното управление и естеството на Вселената.

Първото смело начинание от страна на Кан в социалните реформи е през 1883 г., когато той гързва да апелира за премахване на жестокия обичай за пристягане на краката на жените или оформянето на тъй наречените „лотусови крака“. В същото време, загълбочаването на дезинтеграцията на Цинската династия, започнала след Опиумните войни, подтиква Кан Йоу-уей и неговите сподвижници да настояват за осъществяването на институционални реформи.

Жилището на Кан Йоу-уей в Цингао

Интериорът на жилището на реформатора в Цингао

След като императорският двор игнорира откровените през 1888 г. от него предложения, Кан решава да промени възгледите на образованата класа в груга посока и да се бори за събуждане на народното съзнание. През 1890 г. той открива училище в гр. Гуангжоу, където започва да преподава новото учение, подпомаган от своите студенти, сред които е и неговият близък съмишленик Лян Цицао. През 1891 г. издава книгата 《新学伪经考》, в която се дискутира истинността на конфуцианските класици и погрешането на основите на тържавния култ през Ханската династия. В последващия си труд „Реформаторът Конфуций“ (1897 г.), Кан разглежда Конфуций като философ, който се интересува от актуалните проблеми на обществото и се бори за промяна. По този начин изследванията на класическите текстове и интерпретациите на конфуцианското учение на бъдещия реформатор поставят началото на ново течение в съвременната наука, насочено към преоценка на китайската гревност.

Когато Китай е победен от Япония през 1895 г., Кан Йоу-уей мобилизира стотици абитуриенти от Пекин, които излизат на протест срещу унижителните условия за мир и изискват по-мощни реформи за укрепване на империята. За да

събудят съзнанието на народа за опасностите, пред които е изправен Китай, той и неговите съмишленици издават вестници и основават свое общество, което е считано за архетип на политическите партии в съвременен Китай.

През 1898 г., когато чужди сили заплашват да разделят страната, Кан и неговите последователи предлагат съюз с Великобритания и Япония като противодействие на настъпателността на Русия и настояват, че само институционалните реформи могат да спасят Китай. Кан Йоу-уей още апелира за премахване на пречките в изразяването на обществено мнение, за свикване на тържавен съвет и разделяне на тържавните власти, а впоследствие аудиенцията при император Гуансю му спечелва стартирането на предложената от него реформаторска програма. Сред многото обнародвани мерки са също така и оптимизиране на правителството, укрепване на въоръжените сили, създаване на нови стандарти в системата за тържавните изпити за подбор на тържавните чиновници, стимулиране на търговията и индустрията, насърчаване на местното самоуправление и основаване на Пекиния университет и груги местни училища.

Три месеца след началото им императрица Цъси рязко прекъсва реформите под предтекст,

Шестимата водачи на реформите, арестувани по заповед на императрица Цъси, в очакване на екзекуцията си

че тяхната основна цел е свалянето ѝ от власт. Император Гуансю е изпратен в изгнание, шестима от водачите на реформите, включително и братът на Кан Йоу-уей, са екзекутирани, а множество други са арестувани. Кан Йоу-уей и Лян Цичао успяват да избягат в Япония, където се опитват да убедят японското и британското правителство да се намесят в подкрепа на императора, но срещат отказ. Впоследствие Кан заминава за Канада и там основава Асоциация за реформиране на Китай (която през 1907 г. е преименувана на Конституционна партия), за да продължи своите планове.

След провала на бунтовете, предизвикани от реформаторите през 1900 г. в провинциите Анхуй и Хубей с цел връщане на императора на власт, Кан Йоу-уей е поставен под домашен арест и възобновява писането си. Най-значимата му творба от този период е «大同书», в която той представя един утопичен свят, в който са премахнати расовите, религиозните, гържавните, класовите, половите и семейните презгради и описва едно егалитарно общество, управлявано от всеобщо правителство. От 1903 г. насетне Кан търси начини да обедини и мобилизира китайците в чужбина, като за целта той и неговите съмишленици създават международни фирми, основават училища и издават вестници. Тези дела, които се провеждат в САЩ, Мексико, Япония и Югоизточна Азия, ги превръщат в своеобразна конкуренция на китайските революционери.

През този период Кан пътува много. Неговият престой в Европа и изучаването му на за-

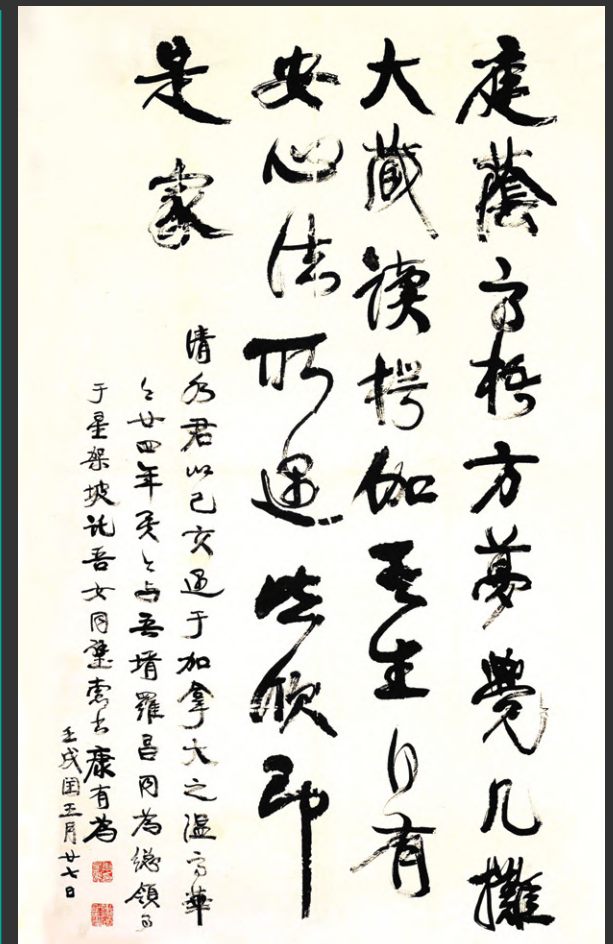
пагната история го карат да избегне насилието и разрушителността на революцията като средство за политическа промяна и да предложи алтернатива за възстановяването на Китай чрез насърчаване на науката, технологиите и индустрията.

След завръщането си в отслабената и размирна родина през 1913 г., той скоро се включва в кампанията срещу монархичната система на китайския гържавник Юен Шъкай, а в следващите години поради страх от разцепление на страната се противопоставя и на правителството на революционния лидер Сун Ятсен в Южен Китай. Кан призовава за запазването на най-доброто от китайското наследство и създаването на реформирана конфуцианска църква, която да дава на хората духовни напътствия. В по-късните си години той подновява философските си размишления, завършвайки последната си книга „Небесата“, в която смесва астрономически познания с личните си метафизични идеи, малко преди смъртта си в Цингао през 1927 г. През 1946 г. на гроба на философа се провежда церемония за поставяне на възпоменателна плоча. По време на Културната революция гробът му е осквернен, а останките му са разпръснати из целия град, тъй като Кан Йоу-уей традиционно е разглеждан в китайската историография като най-пламенен поддръжник на властта на императора. На 27 декември 1985 г. официално е погребан повторно в близост до планината Сицяо, където е издигнат паметник в негова чест. Понастоящем паметникът е под защита на гържавата като обект на културното наследство.

Ерата на Великото единство

Според Кан Йоу-уей това е епохата, в която всички ще са равни и ще бъдат третираны еднакво: ще има един народ, един ред, един свят. Този световен ред той нарича Великото единство (大同), чрез което ще бъде сложен край на войните и на разделенията между расите и народите. В неговата визия едно Световно правителство ще подобри условията на живот на хората, надпреварата ще спре, ще бъдат урегулирани развитието на селското стопанство, промишлеността и търговията.

Кан вярва, че в ерата на Великото единство няма да има управници, нито дори бюрокрачни чиновци и титли, а всички хора ще бъдат равнопоставени. А правителството ще насърчава основните конфуциански добродетели – мъдростта и човечността. Така в утопията на Кан Йоу-уей няма политически, социални, расови и полови различия, нито страданията, свързани с тях. В нея отсъства и институцията на семейството като нещо отминало, вместо това хората живеят в общини, хранят се заедно и отглеждат общи деца заедно. Мъжете и жените се обличат еднакво и всеки ден създават нови животоспасяващи изобретения, с които успяват да елиминират болестите. В идеалистичния свят на философа всички желания са удовлетворени и затова хората са щастливи. Налице е дори и физическо безсмъртие, въпреки че в по-ранните си виждания, Кан Йоу-уей го посочва като една от причините за страданието.

Освен реформатор, Кан Йоу-уей е и талантлив калиграф

Заклучение

Кан Йоу-уей остава в историята на съвременен Китай като един от най-бележитите китайски учени, талантливи калиграфи, политически мислители и реформатори от късната династия Цин. Той е не само творец, но и ръководител на движения за установяване на конституционна монархия, пламенен националист и интернационалист. Идеите му по време на движението за реформация биват подкрепени от император Гуансю, но напълно отхвърлени от императрица Цъси. Въпреки че продължава да се застъпва за конституционна монархия и след основаването на републиката, политическата теория на Кан никога не е приложена на практика в управлението на Китай.

陆上丝绸之路和海上丝绸之路的过去、现在与未来 Минало, настояще и бъдеще на Сухоземния и Морския път на коприната

Автор: Иолана Василева

Иолана Василева се запознава с китайската култура още през далечната 2007 година, благодарение на обучението си в ЧПГ „Американски колеж – Аркус“, град Велико Търново. Впоследствие интересът ѝ към езика я отвежда в Университета по геология в гр. Ухан, където се обучава от 2014 до 2016 г. През юни 2019 г. завършва магистратура в направление „Дипломатия и международни отношения“ в НБУ, като през целия учебен курс акцентира и развива разработки върху актуални теми, свързани с политиката на КНР.

В момента завършва втора магистратура към Софийския университет по специалността „Межкултурна комуникация с превод на китайски и български език“, която ще я подготви за нелеката професия на преводач с този рядък език. Споделя, че за нея Китай е нещо повече от страст, а китайският език и култура са се превърнали в неразривна част от живота ѝ през последните години. Вярва, че богатият и разнообразен опит, който има, може да бъде полезен и интересен на много хора, затова намира различни форми, чрез които да го сподели.

Въведение

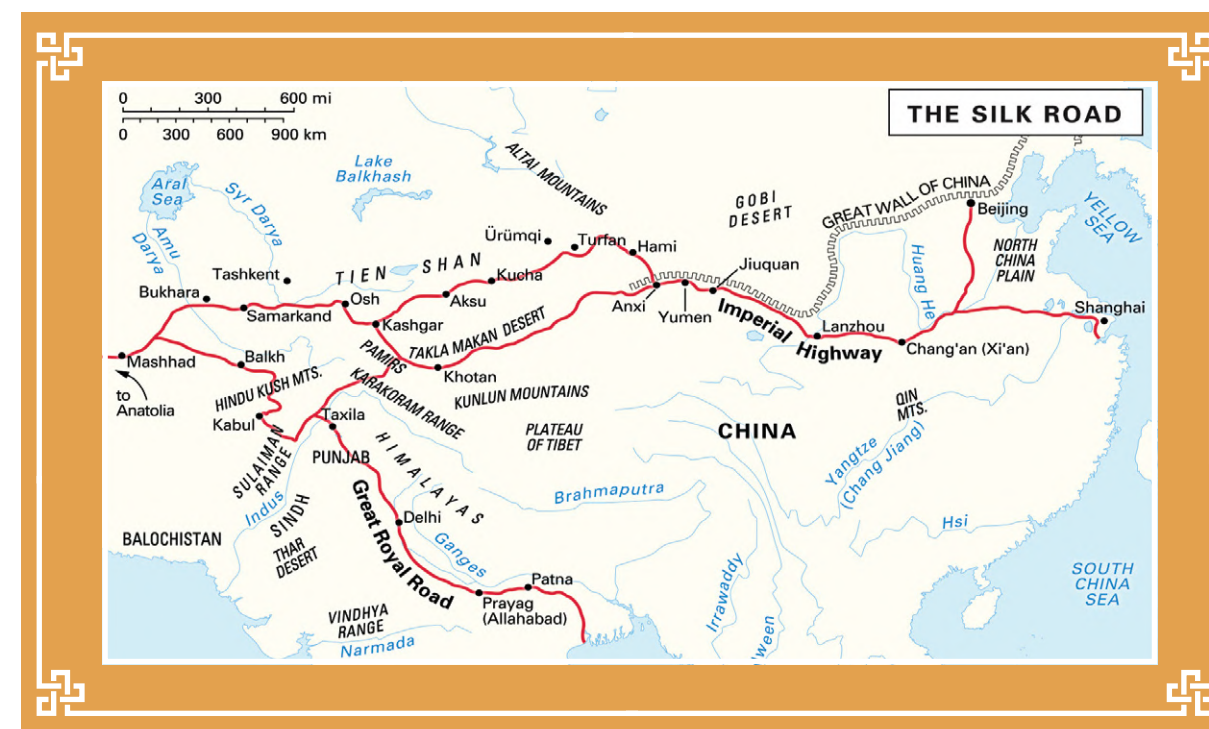
Развитието на Китай чрез реформите за отваряне, започнали в края на 1978 г. след XI-тия конгрес на ККП по инициатива на Дън Сяопин, постепенно превръщат една от най-бедните за своето време нации във втората по сила икономика в света. Отварянето на Китай в същността си представлява модернизация на страната чрез промяна на остарелите модели на управление и поставяне на начало на ползването на чуждестранни технологии, капитали, ноу-хау и други изграждащи инструменти. Реформите се провеждат в четири последователни етапа в периодите 1978-1982 г., 1982-1991 г., 1992-2000 г., и 2000 г. до днес, като са насочени към преодоляване на слабостите в икономиката и установяване на демокрация и законност чрез гарантирани права на народа и ефективност на правителството.

Първият етап започва с регулация на обществените отношения, приемане на нови закони в различни области, преустройство в селата и градовете, привличане на чужди капитали, основаване на предприятия със западно участие и учредяване на специални икономически зони. Вторият етап е свързан със засилване на националната икономика и повишаване на БВП на глава от населението, както и с търсене на нови пазари. Третият етап обхваща изграждането на социалистическа пазарна икономика, опирайки се на теориите за модернизация на Дън Сяопин. А чрез връщането на Хонг Конг и Макао тържавата среща шанс за още по-бърза глобализация. Основната цел на четвъртия етап е равномерно развитие на икономиката, политиката, културата и обществото. Но освен плюсовете, за Китай тези реформи носят със себе си и редица предизвикателства, свързани с пазарната икономика, големите различия в доходите на населението, неравномерното развитие на отделните региони, проблемите с високата степен на замърсяване и др.

През 2012 г. Китай и 16-те страни от Централна и Източна Европа създават механизъм за сътрудничество наречен „16+1“, чиято цел е по-засилен обмен между тържавите и шанс за насърчаване на китайско-европейското партньорство. Една година по-късно президентът Си Дзинпин представя пред света визията си за „китайската мечта за велико национално възраждане“ чрез амбициозната цел да оформи нов тип глобализация, основана на свързаност между всички тържави, с акцент върху развиващите се такива. От икономическа гледна точка нацията преминава от експортно ориентиран стопански модел към модел, базиран основно на потребление и външни инвестиции. Тази нова линия на развитие на взаимоотношенията със западния свят представлява своеобразно възраждане на древния Път на коприната, в чието формиране Европа играе ключова роля със своите ресурси, пазари и огромен икономически потенциал.

Формиране и развитие на историческия Път на коприната

Всичко започва преди повече от 2000 години в древен Китай. Коприната е използвана като ценна разменна стока и става толкова популярна, че китайците изпращат редовно кервани с платове чак до Средиземноморието. Много по-късно, едва през 1877 г. маршрутът на керваните е наречен от немския географ Фердинанд фон Рихтхофен „Път на коприната“. Той е използван активно до XV век, когато постепенно бива обогатен и изместен от Морския път на коприната.

Традиционно се счита, че Пътят на коприната е открит от дипломата Джан Циен по време на династия Западен Хан и маршрутът му последователно се формира през следващите векове. С установяването на Танската династия, която бележи разцвет в развитието на икономиката и обществото, той достига своя най-проспериращ исторически етап. В древността Пътят тръгва от гр. Сиан, преминава през Лангжоу в Дунхуан и се развоява на два коридора – северен и южен. Северният път прекосява планината Тиеншан и Седморечието на Бухара и Самарканд, достигайки до Кримския полуостров, а оттам – през Балканите чак до Венеция. Другият коридор следва периферията на пустинята Такламакан, преминава през Иран и Месопотамия и свършва през Средиземно море в Африка. Двете артерии свързват всички големи цивилизации на Стария свят – Китай, Индия, Близкия изток и Европа – в система от керванни пътища, просъществувала повече от 1500 години.

Всички знаем, че „пътят от хиляди мили започва с първата крачка“ и тя е направена през 140 г. пр.н.е. от императорския емисар Джан Циен, който поема на пътешествие към Западните земи. След него известните откриватели Дю Хуан, Марко Поло, Ибн Батутах и много други оставят своите следи по същия древен маршрут. Те не са воини, а посланици на разбирателство, приятелство и търговия, носители на информация за различните етноси, култури, религии, научни постижения и идеи. Постепенно в Китай започват да навлизат разнообразни чуждестранни стоки, като коне, животински кожи, пчелен мед, плодове, вълнени одеяла, килими, текстил, злато, сребро, камили, оръжия, брони, а към Европа и Африка пътуват скъпоценни камъни, порцелан, коприна, чай, канела, джинджифил, парфюми, слонова кост, хартия, барут и др.

След падането на Западната римска империя покупателната способност на европейците е нестабилна и стоките от Изтока се търкуват предимно във Византия. Едва в периода на зрелия феодализъм след XI век в Западна Европа отново започват активно да се интересуват от екзотичните ориенталски стоки. За успешното функциониране на Пътя на коприната е необходима политическа стабилност по целия маршрут – от Източното Средиземноморие до Китай. Митата и таксите от търговците носят високи печалби на владетелите на азиатските държави, през които минават керваните, затова те се стремят да гарантират сигурността им на своите територии. В историята има три кратки периода, когато Пътят е контролиран само от една държава: по време на Тюркския хаганат през 570-600 г., при империята на Чингис хан и наследниците му през 1225-1250 г. и при империята на Тимур през 1370-1400 г. Заради голямата дължина на артериите (над 12 000 км), контролът върху тях се поделя между няколко държави, а през периода VIII-X век могъщата китайска империя Тан изземва водещата роля в управлението на Централноазиатските участъци, в резултат на което транс-евразийската търговия достига своя зенит.

Последния си разцвет Великият път на коприната преживява през XIV век когато е под контрола на четири империи – китайската Юан, монголската Джагатайулус, иранската на Хулагуидите и Златната орда в Каспийско-Черноморския регион. По време на войните между 1389-1395 г. градовете между Каспийско и Черно море са унищожени и Северният път на коприната е изолиран. Истинският залез на керванните пътища идва с развитието на търговското корабостроене. През XV век корабостроенето става по-надеждно и безопасно от сухоземните маршрути. Морският път от Персийския залив до Китай трае само 150 дни, докато керваните го изминават за почти една година, същевременно един кораб превозва толкова стоки, колкото огромен керван от 1000 товарни камили.

Търговията с коприна спомага и за трансформацията на Западна Европа. Френският крал Шарл VII, херцогът на Бургундия и техните наследници участват активно в търговията на вносни стоки в Брюж, Амстердам, Лион и други градове. Преди 1500 г. португалците, испанците, англичаните и холандците нямат съществено присъствие в Пътя на коприната, но впоследствие тяхното включване се оказва решаващо за търгуващите по сухоземните маршрути в Централна Азия и Близкия Изток. И четирите държави оказват огромно влияние върху световната търговия, като най-силен отпечатък оставят британците и холандците, които променят индустриалната организация на вноса на източни стоки. През 1511 г. португалците навлизат в Малака (Малайския полуостров), което провокира недоволството на местните власти, но заради приноса им в борбата с пиратството правителството на династия Мин им разрешава да пребивават постоянно в Макао (от 1557 до 2000 г.). Почти по същото време испанците се заселват в Манила, а холандците – на о. Ява, което допринася за разцвета на местната търговия.

През Средновековието керваните от коне и камили са стандартните средства за транспортиране на стоки по сухоземния Път на коприната. Кервансараите, които представляват големи къщи за гости или ханове, приютяващи пътуващите търговци, играят жизненоважна роля в улесняването на преминаването на хора и стоки по маршрутите. Разполагани на всеки 30-40 км, от Турция до Китай кервансараите предоставят редовна възможност на търговците да се хранят, да почиват и да подготвят безопасно пътуванията си, както и да търгуват и разменят стоки на местните пазари, обменят култура и идеи. Поради засилващата се доходоносност на търговските пътища, строителството на кервансараите се засилва, особено в Централна Азия, а много от тях съществуват и до ден днешен.

Същевременно напредъкът във ветроходството и корабостроенето поставят основите на развитието на Морския път на коприната, като морските търговци се радват на много по-голяма безопасност, макар че скъпите им товари също често ги превръщат в привлекателни цели за пиратите. През XIX век Пътят на коприната вътхновява нов тип пътешественици: археолози, географи, ентузиазирани изследователи, търсещи приключения. Те идват от Франция, Англия, Германия, Русия и Япония, прекосяват коварната пустиня Такламакан в днешния Синдзян-уйгурски автономен район и изследват гревните територии в Северозападен Китай. Като резултат се пораждат редица археологически открития, многобройни академични изследвания и подновен интерес към историята на тези маршрути. И до днес множество сгради и паметници по Пътя на коприната все още стоят по местата си като белег за оживените търговски и културни контакти през една отминала епоха, превръщайки се в хилядолетно и продължаващо културно наследство.

Възраждането на Пътя на коприната

В настоящето опит да бъде съживен класическият Път на коприната представлява инициативата „Един пояс, един път“ предложена от президента Си Дзинпин през септември 2013 г. по време на речта му в казахстанския университет „Назарбаев“ Новият път на коприната обхваща над 60 страни от Азия, Ближкия изток, Африка и Европа. Частта, наречена „един път“ се отнася за Сухоземния път на коприната, докато названието „един пояс“ обозначава Морския маршрут – обединени те вдъхват нов живот на древните търговски пътища. Взети заедно тържавите от този мега-проект представляват 62% от световното население и над 1/3 от икономическото производство в глобален план. А форматът „16+1“ е част от инициативата „Един пояс, един път“ и представлява амбициозна дипломатическа инициатива на КНР с цел създаване на стабилни отношения и разширено сътрудничество с 11 тържави-членки на ЕС (България, Хърватия, Чехия, Естония, Унгария, Латвия, Литва, Полша, Румъния, Словакия, Словения) и 5 балкански страни – Босна и Херцеговина, Македония, Черна гора и Сърбия. Самата идея за „16+1“ е представена през 2012 г. в Полша от тогавашния китайски министър-председател Уън Дзябао, а впоследствие към проекта е присъединена и Гърция, превръщайки го в „17+1“.

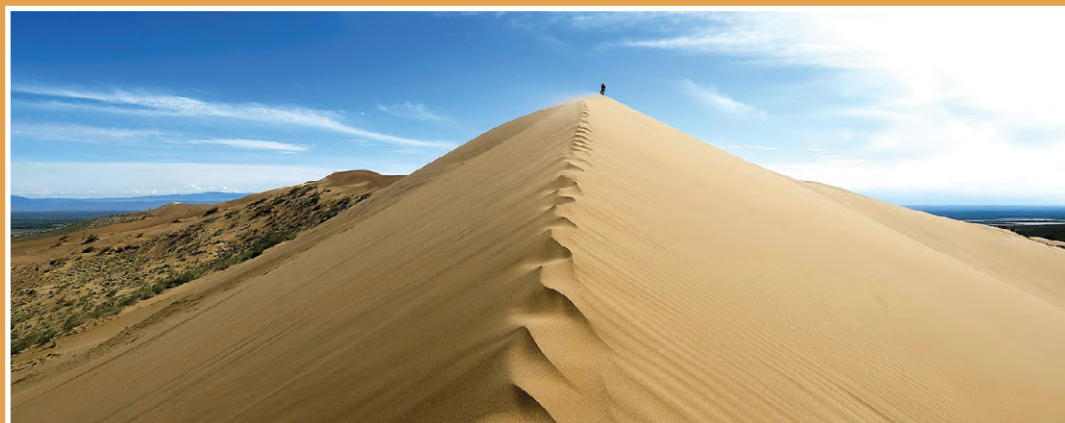
В основата си инициативата „Един пояс, един път“ е глобален модел за трансрегионално сътрудничество, свързващ политика, търговия, инфраструктура и капитали от Азия, Африка и Европа и съчетаващ сложни решения по международни, икономически и финансови въпроси. Мащабите на това начинание са завидни, и ако в миналото е било необходимо цяло столетие за реализацията на подобни промени, то днес динамиката е изключително бърза и всичко се случва в рамките на броени години. Благодарение на бързия достъп до информация неравнопоставеността в развитието на отделните страни и региони все повече избледнява. Проблемите, които съпътстват цивилизационния преход, се усещат все по-осезаемо във всички краища на света и решенията могат да се търсят само чрез обединение и взаимопомощ. Поради тези и редица други причини инициативата „Един пояс, един път“ може да се разглежда като стъпка напред в усилията на човечеството за откриване на нов модел на развитие – стъпка с цел обединяване на глобалните възможности за ефективна адаптация към новите ценности и реалности на XXI век, насърчаване на свободния поток на икономиката, ефективно разпределение на ресурсите и стимулация на пазарите за осъществяване на сътрудничество в балансирана, отворена и ползотворна среда за всички участващи страни.

中国与世界文化

Пътищата на Новия път на коприната включват три основни маршрута: Северен (Пекин-Русия-Германия-Северна Европа), Среден (Пекин-Сиан-Урумчи-Афганистан-Казахстан-Унгария-Париж) и Южен (Пекин-Южен Синдзян-Пакистан-Иран-Ирак-Турция-Балканите-Италия-Испания). Комуникацията и сътрудничеството между Изтока и Запада носят духа на коприната – дух на мир, откритост и приобщаване, взаимно обучение и взаимна изгода, насърчаване на човешката цивилизация към просперитет и развитие.

На изложението Китай-АСЕАН (Асоциация на страните от Югоизточна Азия) през 2013 г. китайският премиер Ли Къцян също подчертава значението и необходимостта от изграждане на Нов морски път на коприната, ориентиран към АСЕАН, с цел насърчаване на икономическия просперитет и регионалното сътрудничество. За да очертае програмата на тази инициатива и да даде практически насоки за нейната реализация, през март 2015 г. китайското правителство в лицето на МВнР на КНР публикува „Визия и действия за съвместно изграждане на Пътя на коприната и Морския път на коприната на XXI век“. Проектът обхваща тенденцията към изграждането на многополюсен свят, икономическа глобализация, културно разнообразие и напредък в технологиите чрез отворено сътрудничество, високоефективно разпределение на ресурсите и достигане на по-високи стандарти.

В периода 14-15 май 2017 г. в Пекин е проведен Форумът на високо равнище за международно сътрудничество „Един пояс, един път“, който е най-мощното международно дипломатическо събитие, някога организирано от Китай. Форумът остава в историята като ключов момент за подема на световната икономика, развитието на самия Китай и изграждането на проекта чрез Общността на споделено бъдеще за човечеството. В срещата вземат участие над 29 тържавни глави и 1500 делегати от 130 тържави на петте континента. Целта на събитието е ясно дефиниране на бъдещето на инициативата чрез разработване на различни стратегии за развитие, укрепване на партньорството, стимулиране на международното сътрудничество и реализиране на взаимна изгода. По време на Форума са подписани десетки документи за бъдещо сътрудничество, които превръщат инициативата в ясно видима пътна карта. Страните създават списък с постигнатите чрез тази платформа резултати, обхващащи 5 сектора, 76 категории и 270 бранша, както и множество конкретни проекти. За бъдещето на инициативата е от изключителна важност и Фонда на Пътя на коприната, който възлиза на 300 милиарда юана – сума, необходима за насърчаване на дейностите в чужбина в изграждането на „Един пояс, един път“.

Ведна от речите си президентът Си Дзинпин изтъква: „Историята ни учи, че бъдещето на всеки човек и неговата съдба са неразривно свързани с бъдещето на неговата държава и цялата нация. Само когато държавата и нацията са добре, всеки един ще е добре“. Речта е част от т.нар. „китайска мечта“ за мирно развитие и хармонично общество. Пътят на коприната е начинът за „доотваряне на Китай към света“ чрез създаване на евразийски „супер-регион“, включващ жп линии, автомагистрали, въздушни и морски пътни артерии, газопроводи, комуникационни възли, инфраструктура, промишлени производства, енергетика, финанси, логистика и туризъм, формиращи един гигантски интегриран икономически коридор. Цялата тази мрежа ще свързва Тихоокеанския регион със световно-значимото пространство на ЕС, генерирайки нови икономически възможности и създаване на Зона за свободна търговия, което би довело до формиране на единен евразийски пазар.

Що се отнася до Европа, реализацията на инициативата би разкрила възможност за ускоряване на процесите на нейната регионална интеграция, както и за балансиране на международните отношения. В бъдеще проектът неизбежно ще се сблъска с редица рискове: геополитически, военни, организационни, технологически и др., като осъществяването му зависи изцяло от активността на участниците в него. Но Китай има визия за действията си – да преодолява потенциалните конфликти и бариери като опознава държавите по линията на Новия път на коприната и формира приятелски отношения посредством консултации, диалог и взаимопомощ.

文学角落

文学角落

Дън Сяохуа (邓小华), по-известна с литературния си псевдоним Цан Сюе (残雪), е китайски авангарден белетрист и литературен критик. Родена е през 1953 г. в гр. Чанша, пров. Хунан, в селейство на интелектуалци, които понесят множество репресии по време на Културната революция. За кратко работи като шивачка, преди да започне да пише през 80-те години на XX век под псевдоним, който добре прикрива пола ѝ от литературните критици. За разлика от другите авангардни писатели, които добиват голяма популярност по това време, тя продължава с литературното експериментаторство и през новия век, превръщайки се в най-продуктивната сред тях – творбите ѝ включват сборници с разкази и повести, романи, автобиография, есеистика, литературна критика и изследвания върху творчеството на Данте, Кафка, Борхес, Кааино. Част от произведенията ѝ са преведени и публикувани на английски език, а съвсем скоро и българските читатели ще имат възможност да се докоснат до тях благодарение на талантивия китаист Стефан Русинов. На следващите страници поместваме неговия блестящ превод на откъс от книгата „Литературните възгледи на Цан Сюе“, който разкрива дълбочината и проникновеността на нейното творчество.

残雪《精神的层次》

Цан Сюе:

Равнищата на душевността

Равнищата на душевността днес се явяват с по-ясна форма от всякога, от една страна заради главоломното развитие на природните науки, а от друга, заради все по-задълбочените изследвания и разкрития за човешката душевност. Втората от тези две дейности се извършва сборно от философи, творци, психолози, лингвисти... Тази триизмерна поява на сложния душевен свят слага началото на едно важно деление в литературата. Фактически такова деление се прави съзнателно или несъзнателно още откакто тя се е зародила – самата същност на литературата предопределя наличието на един вид писатели, които не се задоволяват с повърхностното ниво на душевността и питаят силно любопитство към онази непозната територия, чието съществуване те смътно долавят и откриват случайно в творческия процес.

Скритото душевно царство не съществува в обществено познание – може да се каже, че за мнозинството хора то е невидимо. Малцина творци притежават необходимата смелост и енергия да го изследват в дълбочина и да донесат оттам разнородни описания – описания, които през епохите са разширявали още и още неговите граници. Творците, принадлежащи на този тъмен свят, са хора с изключително сложна душевност. В моята читателска история към този отряд се числят Данте, Шекспир, Сервантес, Гьоте, Борхес, Кафка, Калвино, както и създателите на древните библийски притчи. Всички те са се вглеждали не в повърхностния, а в онзи скрит и трудно изговорим живот в дълбините, който въздейства на абсолютно всичко. Той се явява като „пиеса в пиесата“ в „Макбет“

и „Юлий Цезар“ или като „пиесата в две действия“, за която споменава Борхес. Творбите на тези писатели поначало не са за масата и няма как да доставят естетическо удовлетворение на мнозинството. Те въздействат само на малък кръг от хора, но пък така, че разтърсват душите им и променят светогледите им.

Заради необичайните им обекти на изразяване този вид писатели споделят една обща характеристика – езикът им изобилства от първичните спомени на едва зародилото се човечество. Заедно с търсенията им и езикът им е достигнал до извора. За да изговори неизговоримото, самият език осъзнава собствените си равнища, съответни на равнищата на обекта – в скритите кътове на мозъка се извършва дейност по превръщането на „нищо в нещо“ и така се появяват творби, изградени от метафори, видения, високи абстракции и различни видове пространство-време, където външните неща представляват алюзии за дълбинните душевни механизми и върху най-сериозните грами са насложени карнавални фарсове. В създадения от Шекспир Рим хората се носят като призраци из улиците и сипят алегоричи при всяко отваряне на устите си („Юлий Цезар“); в сътворения от Гьоте древногръцки фантазмен свят вулгарното и възвишеното се сливат в едно и уродливи вещици стават носителки на най-вълшебна красота („Фауст“); а в чудатите разкази на Кафка човекът подлага сам себе си на съдебен процес и стига дотам да си даде смъртна присъда („Процесът“)... В тези необикновени творби езикът, иначе повреден от продължителната злоупотреба от страна на хората, се сдобива с нов живот.

文学角落

Този вид литература може да се нарече литература на душата. Тя описва онзи по-обширен свят, който съществува паралелно на всепризнания реален. Там общите познания, гледища, обичаи и разум се подлагат на съмнение и накрая се отхвърлят, а личният език се преобръща и отрича, вследствие на което придобива неочаквани приложения.

Какво движи перата на литературните творци в този широк и тъмен свят, за който хората знаят толкова малко? Как се задейства механизмът на творчеството? Първо се отстраняват всички външни смущения, след което човекът остава напълно гол. Този гол човек обаче не пропада до нивото на животните – напротив, сега той разполага с най-чистия душевен свят. Творчеството под опеката на този свят изважда наяве човешката същност – това древно и вечно противоречие – без най-малкото отклонение. И така читателят вижда неудържимите пулсации на живота, вижда как възвишеният разум въздържа и подтиква тези примитивни движения, както и сложните, почти мистични отношения между въздържането и подтиква. Само ако си изясни тази основна структура в творбата, читателят ще може да проумее какво разказва писателят. В дълбините на триизмерните истории за душата отношенията между читател и писател разширяват смисъла на творбата и по този начин двамата се превръщат в съучастници. Пасивното четене бива напълно отстранено, защото всеки четящ се намесва творчески в процеса. Тъкмо поради тази причина литературата на душата надскача държавните граници и става притежание на цялото човечество. Независимо от расата, структурата на човешките души е една и съща, идентични са и конфликтите, срещу които те се изправят.

Ако в общуването наистина са възможни чудеса, най-голяма е вероятността те да се случат в този тип литература. Нейните създатели са неотстъпно отдадени на дълга да обръщат писането си навътре, да разкриват равнище след равнище от онова мистично царство, да възвличат читателските усещания в ядрото и фините структури на древния хаос и неуморно да пробиват в същността на непонятната човешка природа. Всички опознати по този начин съответстващи структури обаче са само пореден удар срещу хаоса, защото точно както духът не умира, така и този процес няма край – това се отнася и за писането, и за четенето. А за да продължи процесът, е необходима освободена житейска сила.

Долу, в отвъдното, в душевната сфера на човечеството действително тече една друга река на историята, но поради нейната дълбочина и скришност хората трудно долавят съществуването ѝ. Тя е придобила статут на истинска история заради усилията на безброй наши предшественици, които пак и пак са задвижвали водите ѝ, и така след толкова години реката продължава своя кротък ход. Звучи като някой мит и може би литературата на душата е именно това – легенда, която се явява и чезне безспир, една неизлечима вечна болка в човешката природа.

Индивидуалната болка на писателя на душата не може да се удостовери сама. Със своите творби той може само непрекъснато да я обновява, което е и единственият му начин на удостоверение. Този странен метод е причината за дълга обща черта между всички писатели на душата – вечната тъга. Тъкмо от мрака на тъгата извираат живите води на историята на изкуството. Всички постижения от упо-

ритото дълбаене навътре без изключение се сливат с тази вечна река, тъй като въпросната история поначало принадлежи на настойчивите индивиди и съществува само защото те съществуват. Тази история на душевността, която тече паралелно с историята от учебниците, се пише от малобройните най-проницателни творци, но връзка с нея може да се осъществи във всеки обикновен човек. Това е историята с най-голяма универсалност, затова и за нейните читатели няма ограничения по статус, положение или раса – необходимо е единствено душевно възделение.

Но възможно ли е изобщо общуването? Как се случва то? На този въпрос не може да се отговори само рационално – иначе казано, в тези неща се съдържа някаква мистичност. Ако човек е с потиснатата душевна структура, която не се е явявала в продължение на десетилетия, той няма как отведнъж да откликне на душевните картини в творбите на тези писатели. Не разполагаш ли в себе си с необходимите условия, четенето няма как да предизвика в теб непреодолимия импулс за говорене, а без него не можеш да осъществиш истинско общуване с творбата.

Разбира се, така наречените необходими условия също имат множество равнища, по които читателите се катерят като по пирамида. В този процес напредналите читатели играят водеща роля – те не само казват на другите как да разбират творбата, но по-важното е, че им разкриват едно особено душевно движение и така внедряват в тях заплението от чувствителността към формата на изкуството, а то задейства вътрешните им механизми.

Когато група хора независимо един от друг доловят съществуването на някаква чиста смислова сфера, обхватът на общуването се разширява и вътре в тях мистиката се превръща в действителност. Дългосрочните усилия на творците са насочени именно към изваждането на тази действителност. Понеже хората няма как да я изговорят, единственият начин за доближаване до нея е някъде между казаното от теб, казаното от мен и казаното от тях.

Общуването с гореспоменатите писатели е трудоемка работа. Никой не може отведнъж да схване техните творби, а тази изначална неспособност е свързана и с болка, объркване, тревожност и загуба на преценка. Всичко това са типичните характеристики на този нов вид четене. Моят личен опит е следният: първо отхвърлям повърхностните рационални преценки и така позволявам на всичко онова, което ме обърква и стимулира, да отведе усета ми все по-надълбоко, оттам житейският ми опит може да го изстреля към непознати територии, той загърбва преценките и разграниченията и съвсем естествено се издига до нова рационалност.

Водещ в този процес е езиковият усет – читателят трябва неотклонно да следва загатванията на писателската душа, в противен случай рискува буйните талази да го понесат в неизвестна посока и в крайна сметка да го изхвърлят на брега. Така че този вид четене е съревнование на волите и изпитание за житейските сили.

Това са моите душевни стремежи и моят творчески и читателски опит.

От книгата „Литературните възгледи на Цан Сюе“
Превод от китайски: Стефан Русинов

初探保加利亚外语及汉语教育政策

高春丽 北京外国语大学网络教育学院, 索非亚孔子学院中方院长

周春梅 索非亚孔子学院汉语教师志愿者

摘要: 保加利亚作为“丝绸之路”沿线国, 是中国的重要合作伙伴之一。近年来汉语及中华文化在当地不断升温, 而当前中国国内对保加利亚汉语教育政策的论述及分析还非常少见。因此, 本文基于对该国外语教育的法令法规、外语学习要求及汉语教学大纲的梳理, 尝试对其汉语政策提供总括性的解读。总体而言, 保加利亚对汉语教育有政策性保障, 但与欧盟成员国语言相比, 汉语目前仍处于“小语种”地位, 汉语教育体系也有待完善。

关键词: 保加利亚; 外语教育政策; 汉语教育政策; 汉语地位

保加利亚地处欧亚大陆“丝绸之路”沿线, 是全世界第二个承认中华人民共和国的国家, 自20世纪50年代便开启了汉语教育[1]。随着中国“一带一路”倡议和“17+1”战略的实施, 汉语及中华文化在保加利亚也不断升温。那么在保加利亚的外语教育体系中, 汉语处于什么样的地位、有什么具体政策? 鉴于目前保加利亚和中国学界尚鲜有这方面的文章或论著, 本文拟从保加利亚有关外语教育的法令法规、外语要求及汉语教学大纲入手进行梳理分析。我们认为, 保加利亚作为欧洲联盟(简称欧盟)成员国, 其外语及汉语政策也必然是在欧盟语言教育政策大框架下制定的, 须符合欧盟的语言教育政策。因此, 本文将首先简要介绍欧盟的语言教育政策, 然后对保加利亚的外语及汉语教育政策、师资要求予以分析说明。

1. 欧盟的语言教育政策

作为一个集政治实体和经济实体于一身、在世界上具有重要影响的区域一体化组织, 欧盟一直鼓励实施多语言的教育政策。早在1995年、即欧盟正式诞生后的第三年便出台了《教育与培训白皮书》, 明确建议成员国公民在校阶段学习至少两门欧盟成员国语言[2], 并通过促进成员国之间互助语言教学、增强流动性等措施提高年轻人的外语水平。2001年, 欧洲议会首次通过《欧洲语言教学与评估框架性共同标准》(Common European Framework

教师沙龙

УЧИТЕЛСКИ
САЛОН

of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment), 该标准逐渐成为欧盟各国的外语教育标准。之后, 欧盟理事会2002年《巴塞罗那总统决议》提议, 应培养学生基本技能, 尤其是要尽早教授至少两门外语, 以此作为语言能力的指标[3]; 但该决议不再明确要求学生学习的外语为欧盟境内的语言。到了2005年, 多语言制度被明确纳入欧盟教育体系中, 我们可以把这一举措看作欧盟多语言政策正式法律化和制度化的标志。之后十四年里, 欧盟委员会或理事会又相继通过了一些决议, 如2009年5月12日《理事会关于欧洲教育与培训合作战略框架的决议》提出加强欧盟成员国教育与培训合作, 重点突出培养学生三语技能, 至2012年底建立多语种战略实施基准[4]; 2013年通过了实施旨在提高欧盟公民的外语能力的Erasmus+项目; 2017年11月哥德堡领导人峰会提出了“欧洲教育区”的想法, 即到2025年, 所有完成高中教育的欧洲年轻人都能掌握除母语外的至少两种语言[5]。2019年5月欧洲理事会再次发布了关于全面促进语言学习的相关建议, 建议所有欧盟成员国在义务教育阶段加强外语教学。会议从教师、学校、政府等各方面为各国加强外语教育提出了全面细致的建议, 特别是建议学校应在有条件的情况下为学生提供全球范围各类语言文化教学[6], 以实现2025年欧盟所有年轻人能掌握至少三种语言的目标。

欧盟制定的语言政策有明确的法律依据。例如,《欧洲联盟条约》(The Treaty on European Union) 第3条规定, 欧盟应尊重其丰富的文化和语言多样性;《欧洲联盟运作条约》(The Treaty on the Functioning of the European Union) 第 165 (2) 条强调, 联盟行动的目的在于发展欧洲教育, 特别是通过教学和传播成员国的语言, 同时充分尊重文化和语言的多样性;《欧盟基本权利宪章》(Charter of Fundamental Rights of the European Union) 第21、22条则明确禁止基于语言的歧视, 并规定欧盟有义务尊重语言多样性。

回顾欧盟语言政策的发展历程及政策制定基础, 我们基本可以得出以下结论:

1) 欧盟的语言政策以尊重所有成员国的语言和文化多样性为基础, 鼓励成员国公民掌握多种语言, 通过专门的教育和职业培训项目促进外语教学, 外语能力被认为是所有欧盟公民提高教育和就业机会所需要的基本技能之一。

2) 欧盟的多语言政策历史悠久, 虽然不同阶段有不同的重点, 但成员国公民掌握除母语以外的两门外语一直是一个共同目标和政策。

3) 欧盟的现行多语言政策并未明确规定公民学习的外语应当或者必须是欧盟成员国的语言。该政策虽然对欧盟成员国语言略有偏向, 但从法律上讲, 世界各国语言在欧盟境内享有同等的教育地位。特别是随着世界人口的流动性增强, 越来越多第三世界的人口涌入欧洲, 多语言政策一直是欧盟教育政策的重点。

欧盟多语言政策自出现到制度化和法律化、再到如今被大部分成员国列入教育体系、作为一项义务教育内容强制实施, 已取得显著成果。根据欧洲统计局(Eurostat)公布的数据, 2015年欧盟地区中小学已有98.6%的学生学习至少一门外语, 有58.8%的学生学习两门及以上的外语[7]。除部分国家(如比利时(法语区)、德国、爱尔兰、西班牙、克罗地亚、匈牙利和英国)公民可自愿选择是否学习、学习几门外语以外, 包括保加利亚在内的其余欧盟成员国均将学习两门外语写进教育政策中, 作为一项教育义务要求公民(特别是学生)强制执行。截止2017年, 欧洲仅有11国未将第二外语(即第三语言)纳入义务课程体系[8]。

2. 保加利亚外语政策

保加利亚教育大致可分为学前教育、国民教育、高等教育等三大阶段。学前教育、高等教育与中国的基本一样, 国民教育则指中小学阶段(1-12年级)的教育, 又称国民通识教育。与中国不同的是, 保加利亚一些被译为“中学”、“高中”的学校实则也包含小学教育。

不同阶段的学校教育有相应的法令法规对教育内容、要求等进行规范。

2015年出台后几经修订、于2019年1月1日正式生效的《学前教育和中小学教育法》可被视作该国基础教育阶段外语政策的指导性文件。根据该法令第三条和第五条, 尊重和保护文化多样性是保加利亚教育的重要原则, 培养学生认识和理解全球化、认识世界文化的能力是重要目标, 强调保加利亚与欧盟、世界对话与融合是教育政策的基调。由此看出, 这是以欧盟教育原则和政策为前提的因地制宜的本土教育政策, 外语教育大纲和要求也必合欧盟语言框架标准。

相比之下, 保加利亚的高等院校在学科建设及专业设置方面拥有很大的自由度。依据

该国《高等教育法》，高校可选择性开设专业，但需要且必须通过国家学术评定委员会的鉴定之后方可正式开设该专业[9]。该法指出，国家学术评定委员会的鉴定初衷是激励高校开设更多的专业，不过并没有对专业或院系的领域做出规定。也就是说在高等教育领域，只要专业内容合法合规、且能通过国家学术评定委员会的鉴定，任何专业都是被允许甚开设的，包括与汉语相关专业。

目前，保加利亚全国有三所大学设置了与汉语相关的专业：索非亚大学、大特尔诺沃大学及普罗夫迪夫大学，前两所大学培养本科、硕士、博士三个层次的汉语专业人才，普罗夫迪夫大学开设汉语本科教育项目。这些大学制定自己的教学大纲及课程设置。还有一些高校开设了汉语课程，作为公共课程、外语种类之一供学生选学，每学期课时数、教学内容、毕业时外语需要达到的水平等也由各高校自行决定，并无统一大纲规定。

接下来我们重点介绍学前教育和国民教育这两个阶段的外语及汉语教育政策。

2.1 学前教育阶段

根据《学前教育和中小学教育法》，学前教育应培养学生具备接受学校教育的各种能力，如知识、技能、态度等，而这个知识、技能应由国家教育科学部根据国民教育幼儿阶段标准决定。学前教育内容应与国民教育幼儿阶段标准一致[10]。

从该法令可看出，学前教育内容有较大的自由度，只不过前提是要符合国民教育的标准，能力方面让学生学习基本的社交技巧，知识方面则应初步涉及国民教育的相关内容。学前教育涉及的领域需包括母语保加利亚语的语言文字、数学、自然世界、音乐、体育等。外语不属于必须学习的内容，属于有能力聘请外语教师的幼儿园向家长提供的付费课程。

因此，外语教学虽然也出现在了当地学前教育阶段，但以私立幼儿园为主。据了解，这些幼儿园所提供的外语种类和数量不一，有的只有一种，有的则提供几种外语由学生任意选择；有的只学一门外语，而有的要求学习第二外语。以首都索非亚为例，根据2016年对该市私

立幼儿园的统计数据显示，39所幼儿园多数以英语为（第一）外语，其中有两所提供汉语教学[11]。2017年调查了24所私立幼儿园，其中18所教授的外语为英语，4所为德语，2所为俄语[12]。

2.2 国民教育阶段

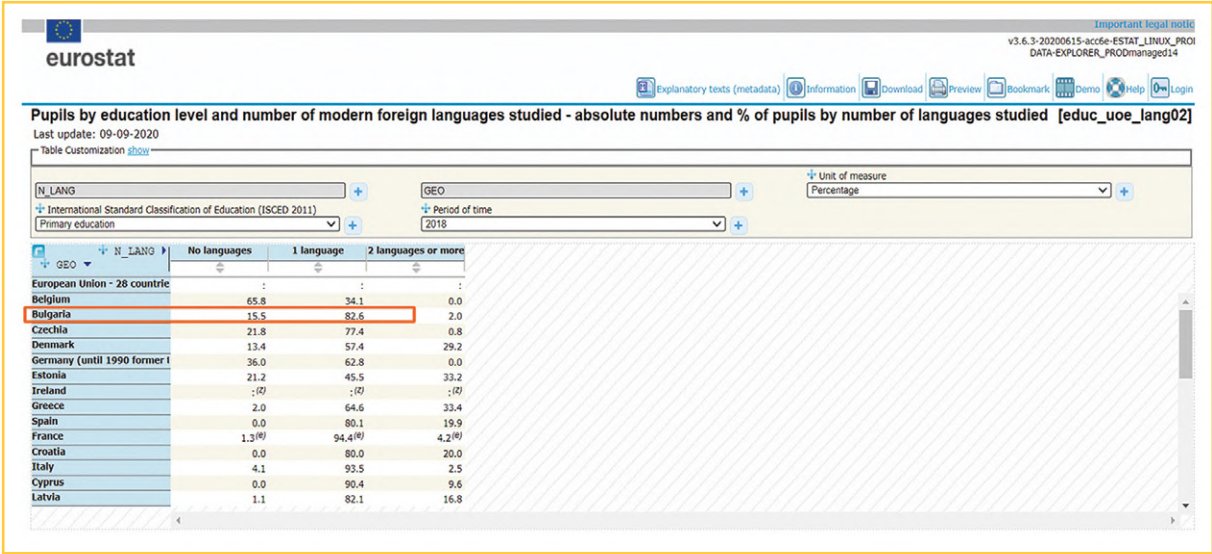
国民教育（即中小学教育）的年级分布及重要节点可见表1。

表1：保加利亚国民教育

名称		年级	说明
小学教育		1-4 年级	所有学生学习同样的科目，可以在基本课时以外选择科目学习，但额外选择的科目不计入评分系统。
中学教育	中学前	5-7 年级	为中学教育做准备，大部分科目不可自由选择，是义务教育内容，但如艺术、语言等科目可以选择更加密集的学习，且会按照一定的比例计入学综评分。 7年级结束时有统考（相当于中国小学毕业时的择校考试），学生除了必考科目“保加利亚语”以外，可根据个人喜好选考意向学校的科目。
	中学第一阶段	8-10年级	在8年级开始学习的除保加利亚语以外的最重要的两门课程被称为主科，通常是学生择校统考时的科目。
	中学第二阶段	11-12年级	12年级结束时有通识教育毕业考试、也称大学入学考试，属于国考性质。考试成绩将决定考生的志愿。

关于外语教育，绝大多数学校在小学阶段开设外语课，有的甚至开设第二外语。如图1所示，欧洲统计局（Eurostat）2018年对欧盟28国小学外语教学情况进行了统计，保加利亚小学生中不学外语的约为15.5%，学习一门外语的有82.6%，学习两门或两门以上外语的有2%[13]。

图1. 2018年保加利亚小学外语教学情况统计

英语、法语、德语、俄语、西班牙语和意大利语这六种语言（下称六大语言）为国民通识教育指定的外语科目。但是，学校也可以增设通识教育指定以外的外语科目，而且该类外语课程可以在基本教学课时中进行[14]。（所谓基本教学课时是指必修课程课时+选修科目课时）。

学生在12年级结束时必须参加国民通识教育毕业考试（即大学入学考试），而考试科目的规定为学校开展汉语教育提供了坚实的法律保障。需知，国民通识教育毕业考试由必考+选考构成。必考包括两门：保加利亚语+1门主科，主科由考生自主选择，可以为上文提到的六种外语以及数学、信息技术、体育、艺术、地理、经济等任一科目。选考则由考生根据个人意愿选考最多两门考试，科目通常也来自上面提到的科目，但如果选考外语，只要该外语是考生在8-10年级学习过、且11-12年级集中学习过的外语，则该外语可以不在指定的六门外语之列。这是因为虽然通识教育考试内容适用于全国所有学校，学校教学的科目也因此一样，但对于专业类学校11-12年级学生的科目和内容却可以例外，这种例外体现在语言类专业学校就是：11-12年级学生可自由选择学过的语言作为毕业考试科目[15]，比如汉语、日语、韩语等。这就意味着，包括汉语在内的其他外语可以作为通识教育毕业考试科目，所以在法律地位上汉语仅次于上文提到的六大语言，专业类学校可以将汉语列入外语主科之一。

那么国民教育阶段外语及汉语教育有什么要求呢？

2015年国家公报第95期刊登的国民议会通过的决议规定了通识教育每个阶段结束时学生应达到的外语水平（对应欧盟语言框架标准）[16]，笔者根据教育科学部发布的K12-1汉语教学大纲，并结合语言类学校中两个重要代表（索菲亚第18中学和138中学）对汉语教学的要求，汇总整理出表2。

表2. 保加利亚通识教育各阶段外语结业水平要求

4年级		第一、二外语均为A1	若课时为17-34课时大纲内容减半、要求降低。
7年级		第一、二外语均为A2	汉语达到A2； 学年课时若为36-108，教学内容可以适当增减；未提及水平变化。
10年级	密集型	第一外语（主科）B1 第二外语A1	大纲要求在密集型学校、汉语作为主科学习的学生12年级结束时应达到B2； 非密集型学校无统一要求。
	非密集型	第一外语A2 第二外语A1	
12年级	密集型	第一外语（主科）B2 第二外语A2	
	非密集型	第一外语B1 第二外语A2	

注：密集型指语言类学校，非密集型指非语言类学校。

从表2可看出，对于7年级及以下的学生而言，汉语的阶段性达标要求与其他外语的基本一致，但是到了8-12年级中学阶段，情况变得有些复杂，汉语水平要求无法简单画一。根据保加利亚两所孔子学院下设孔子课堂及教学点的情况来看，绝大多数中小学教学

点属于非密集型学校,提供的汉语课程以兴趣班为主、且并没有计入学生综合评价系统,此,对于这种类型的课程没有通用的教学大纲和课程设置模板,也就没有明确的汉语学习标要求。而对于将汉语作为学分课或必修课的学校,虽然教育科学部有针对各级的汉语教学大纲,且大纲也明确了汉语学习者在各阶段必须达到的水平,但在实际执行标准基本由各校自己把握,毕业考试汉语评价系统也不完备。

以密集型、汉语作为主科学学习的学校为例,现行大纲规定汉语学生毕业时应至少达到B2(按HSK6为最高级别的等级描述,相当于HSK4),而实际上这些学校以B1(HSK3)作为学生毕业底线。

据调研,造成这种现状的原因主要有两个:

一是教师面临同班学生汉语水平起点不一样,但又无法实行分班分级教学。前面介绍过,学生7年级毕业统考后可重新择校,这样,各校8年级生源的汉语学习背景相差就比较大,汉语零基础的与已学了几年汉语的学生混合在一个班,而现行制度又不允许再次分班进行分级教学,教学效果打折扣。

二是新政策影响。2016年实施的新法律导致10年级的汉语教学课时大幅度减少,学生所学内容不得不压缩,达不到大纲标准。

3. 保加利亚关于外语教师资格的规定

根据《学前教育和中小学教育法》第213条第10款,教授国民通识教育指定的六种语言的教师必须具有教师资格认证,而其余语种的教师只要大学专业为该语种且顺利毕业,无需具备教师资格证即可上岗。这一规定对于汉语教育而言相当于放宽了教师执业要求,其有利之处在于为汉语相关专业的大学毕业生提供了良好的前景,进而可鼓励更多的考生选择汉语相关专业;对于有意愿开设汉语课程的学校而言,比较容易找到师资,尽管教学质量相对于那些有教师资格证要求的语言来说可能无法得到保障。

不过我们在调查核实时发现,随着一些老教师的退休,当前绝大多数中小学在岗汉语教师都持有教师资格证。这个现象与两个因素有关:一则相对年轻的教师在高校求学期间即学习、通过了师范类课程,毕业时已顺利取得了教师资格证,二则原本属于无证上岗的教师入职

后也会因待遇问题努力争取在几年内获得证书。所以从实际看,当地中小学汉语教师持证上岗已呈趋势。

高等院校在条令上并未规定汉语教师需持证上岗,只明确要求需有博士学位方可在校执教。据了解,目前设置汉语专业方向的三所大学的本土汉语教师都有教师资格证。

4. 讨论

根据保加利亚《学前教育法和中小学教育法》、《高等教育法》以及2015年国家公报第95期刊登的国民议会通过的决议等,我们可以总结出以下内容:

1) 保加利亚外语教育的基础是符合欧盟语言政策和欧盟语言框架。在欧盟多语言倡议下,除部分国家公民可自愿选择是否学习、学习几门外语以外,包括保加利亚在内的其余欧盟成员国均将学习两门外语写进教育政策中,作为一项教育义务要求公民(尤其是学生)强制执行。

2) 尊重、保护欧盟及世界语言、文化多样性是保加利亚外语教育的基本价值观;保加利亚立法为各类语言教育提供了法律保障。

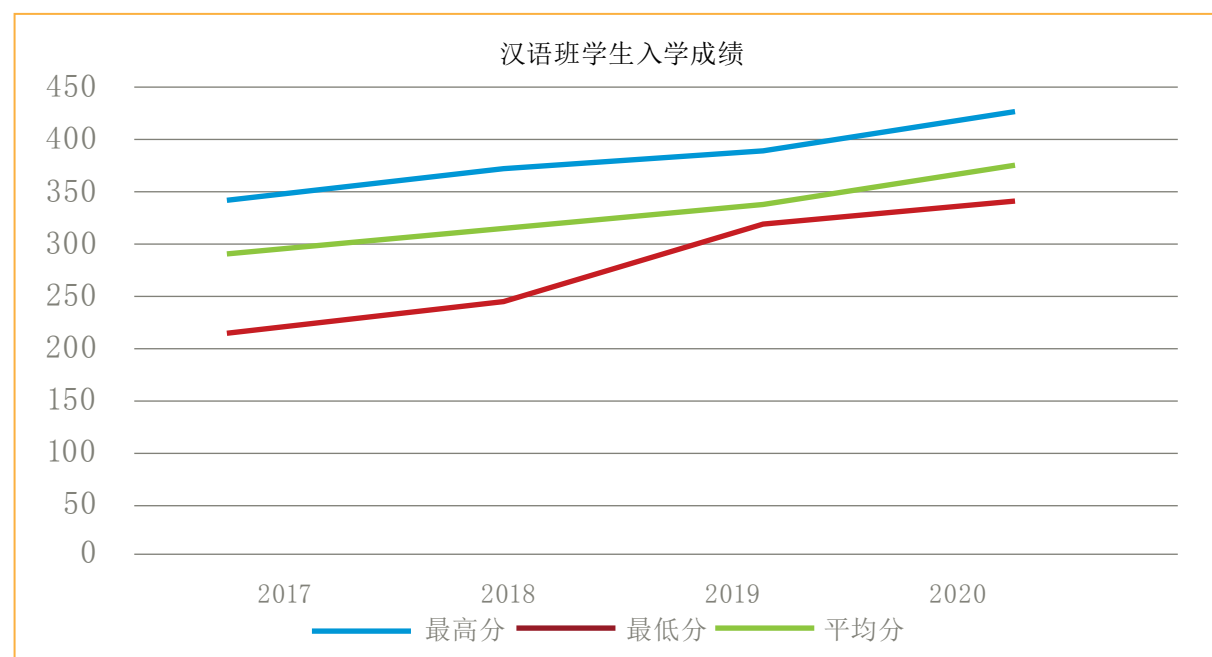
3) 学前教育和中小学教育内容均包括外语类科目,其中中小学阶段外语教育政策偏欧盟的几大语言—英语、法语、德语、西班牙语和意大利语;俄语则因俄罗斯及前苏联历史上与保加利亚的关系及影响,享有与这几大欧盟语言同等地位。除此之外,综合类和语言类学校均可根据自身发展与要求增设其他语种。汉语作为非欧盟语言,在法律上地位仅次于的六大语言。

4) 高校作为自由度很高的主体,可选择开设任意专业。除了已有三所高校设置汉语专方向专业、培养汉语人才外,汉语也是一些高校提供给大学本科生、硕士生及博士生的外语课程之一。

总体来看,保加利亚与欧盟在外语学习的数量和科目上发展趋势一致,六大语言仍占绝对优势。只是随着学习两门及以上外语的学生群体逐渐壮大,有相当部分学生的第二外语不再是六大语言。

近年来当地学习汉语人数在逐年增加，生源素质也在提高。据孔子学院资料显示，2012年全保加利亚各种年龄段学习汉语的总人数约700人，2020年已上升到约4500人。语言类学校选择汉语为主科的学生入学成绩也明显提高。以索非亚某中学汉语班8年级新生入学成绩为例（表中数据为7年级毕业统考成绩，总分500分）：

图2. 2017-2020年汉语班学生入学成绩

从图2可看出学汉语的生源成绩变化。也许几年前汉语在该学校曾是更多低分学生的调剂专业，但如今逐步跻身较热门的专业行列，成为越来越多的高分学生的主动选择。

5. 结语

总体而言，保加利亚对待外语及汉语教育的态度是积极的，对汉语教育也有政策性保障，学习汉语的人数和意愿在上升，汉语教育在不断发展。但必须承认，虽然自上世纪50年代汉语教育就出现在保加利亚，但由于各种历史及现实原因，与欧盟成员国语言相比，汉语仍处在劣势地位，国民教育阶段的汉语教育体系仍然存在明显缺陷，例如汉语教学的规范化、科学教育部制定的教学大纲的执行力度、评价体系的统一性、本土汉语教师的稳定性等。虽然保加利亚人觉得汉语和汉语文化有趣、觉得中国正在变强大，但真正愿意选择汉语作为专业和事业的仍是少数，国民心中不乏“汉语是小语种”的意识。这与汉语学生的就业前景有巨大的联系，而就业岗位的多寡直接由两国合作程度决定。这也是改变汉语在保加利亚作为“小语种”地位的症结所在。如何激励更多学生选择汉语作为第二甚至第一外语、什么样的教学大纲和课程设置最适合保加利亚学生、如何将学生一时的兴趣转化为长久的动力、如何保证汉语教学质量等等，都是需要进一步思考的问题。

参考文献：

- [1] 董淑慧, 保加利亚汉语教学现状 [J], 《云南师范大学学报》(对外汉语教学与研究版), 2006年, 第6期, 第78-80页。
- [2] 欧盟委员会《教育与培训白皮书》(White Paper on Education and Training, Teaching and Learning Towards the Learning Society), 第13页, 1995年11月29日。
https://op.europa.eu/en/search-results?p_p_id=eu_europa_publications_portlet_search_executor_SearchExecutorPortlet_INSTANCE_q8EzsBteHybf&p_p_lifecycle=1&p_p_state=normal&queryText=WHITE+PAPER+ON+EDUCATION+AND+TRAINING&facet.collection=EULex%2CEUPub%2CEUDir%2CEUWebPage%2CEUSummariesOfLegislation&startRow=1&resultsPerPage=10&SEARCH_TYPE=SIMPLE, 读取日期: 2020年9月12日。
- [3] 2002年3月15-16日 欧洲理事会《巴塞罗那总统决议》(Presidency Conclusions – Barcelona, European Council, 15 and 16 March 2002), 第20页。
http://www.bollettinoadapt.it/old/files/document/12563Barcelona_summit.pdf, 读取日期: 2020年9月12日。
- [4] 2009年5月12日欧洲《理事会关于欧洲教育与培训合作战略框架的决议》(Council Conclusions of 12 May 2009 on a Strategic Framework for European Cooperation in Education and Training), <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/f349e9ff-9cb8-4f73-b2f6-0a13452d22b4/language-en>, 读取日期: 2020年9月12日。
- [5] 2017年11月17日 欧盟委员会哥德堡领导人峰会关于“通过教育和文化增强欧洲身份认同”的报告 (Strengthening European Identity through Education and Culture, The European Commission's contribution to the Leaders' meeting in Gothenburg, 17 November 2017), 第7页。
https://op.europa.eu/en/search-results?p_p_id=eu_europa_publications_portlet_search_executor_SearchExecutorPortlet_INSTANCE_q8EzsBteHybf&p_p_lifecycle=1&p_p_state=normal&queryText=Strengthening+European+Identity+through+Education+and+Culture+++The+European+Commission%27s+contribution+to+the+Leaders%27+meeting+in+Gothenburg%2C+17+November+2017%E2%80%9D&facet.collection=EULex%2CEUPub%2CEUDir%2CEUWebPage%2CEUSummariesOfLegislation&startRow=1&resultsPerPage=10&SEARCH_TYPE=SIMPLE, 读取日期: 2020年9月12日。
- [6] 2019年5月《理事会关于语言教学综合方法的建议》(Proposal for a Council Recommendation on a Comprehensive Approach to the Teaching and Learning of Languages), 第6页。
https://op.europa.eu/en/search-results?p_p_id=eu_europa_publications_portlet_search_executor_SearchExecutorPortlet_INSTANCE_q8EzsBteHybf&p_p_lifecycle=1&p_p_state=normal&queryText=Council+recommendation+on+a+comprehensive+approach+on+the+teaching+and+learning+of+languages&facet.collection=EULex%2CEUPub%2CEUDir%2CEUWebPage%2CEUSummariesOfLegislation&startRow=1&resultsPerPage=10&SEARCH_TYPE=SIMPLE, 读取日期: 2020年9月12日。
- [7] 数据来源: <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7879483/3-23022017-AP-EN.pdf/80715559-72ba-4c19-b341-7ddb42dd61a6>, 读取日期: 2020年9月12日。
- [8] 2019年5月欧洲理事会《关于语言教学综合方法的建议》，第2页。英文原名称、网址及读取日期同 [6]。
- [9] 保加利亚《高等教育法》(Закон за висшето образование), 第75条第1、2款, 1995年12月27日出台, 1996年4月2日生效。
- [10] 《学前教育和中小学教育法》(„Закон за предучилищното и училищното образование“, в сила от 01.01.2019 г.), 第69条第1、2款及70条第1款, 2019年。
- [11] 数据来源: <https://www.capital.bg/>, 读取日期: 2020年11月13日。
- [12] 数据来源: detskitegradini.com/chastni-detski-gradini-sofia/, 读取日期: 2020年11月13日。
- [13] 数据来源: <http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>, 读取日期: 2020年9月12日。
- [14] 《学前教育和中小学教育法》(原博文名称省略), 第76条, 88条, 第134条第2款, 135条第1、6款。
- [15] 《教育部关于通识教育第5号法令》(Министерство на образованието и науката, Наредба №5 от 30 ноември 2015 г. за общообразователна подготовка), 第3条第1款, 第4条第1、5、6款, 2015年11月30日。
- [16] 保加利亚2015年国家公报第95期刊登的国民议会通过的决议 (Държавен вестник, бр. 95, 8 декември 2015 г.)。

信息发布

СЪОБЩЕНИЯ

Списание „Институт Конфуций – София“ набира статии

Скъпи читатели, за предстоящия брой на списание „Институт Конфуций в София“ отправяме покана към широк кръг от преподаватели, специалисти и любители на китайската култура и език да ни изпратят свои научно-популярни статии и есета за следните рубрики:

КУЛТУРНА ПАНОРАМА (文化博览): в тази рубрика ще бъдат поместени живи и интересни материали, отразяващи съвременния културен живот на Китай, както и по-значими културни феномени и събития.

КИТАЙСКИ ОБИЧАИ (中国风尚): рубриката ще представя на читателите изследвания върху обичаите и традициите на Ханската националност и на китайските малцинства в различните исторически периоди, включително и в наши дни.

ДРЕВНОСТ И СЪВРЕМИЕ (说古论今): тук ще бъдат помествани научни или научно-популярни статии, изследващи различни културни, политически и исторически феномени и тяхното отражение в съвременния живот на Китай, или съвременното състояние и развитие на богатото историческо наследство на страната.

ВПЕЧАТЛЕНИЯ ОТ ПОДНЕБЕСНАТА (印象九州): в рубриката ще намират място оригинални и въздействащи есета от автори, които изучават китайски език, любители са на китайската култура, или живеят и пътуват в Китай. Това могат да бъдат интересни истории за преживявания по време на престоя в Китай, както и споделяне на лични впечатления от досега с китайския език и култура.

ПЪТЕШЕСТВИЕ ИЗ КИТАЙ (畅游中国): в рубриката ще бъдат публикувани ярки и увлекателни пътеписи, придружени със снимков материал, както и статии за уникални туристически обекти и атракции в Китай.

ЛИТЕРАТУРЕН КЪТ (文学角落): в тази рубрика ще бъдат публикувани оригинални преводи на литературни произведения или есета от китайски или старокитайски език. Авторите на преводите могат да бъдат както студенти, така и завършили китаисти или утвърдени преводачи.

ПРЕПОДАВАТЕЛСКИ САЛОН (教师沙龙): тук ще бъдат помествани есета и статии на преподаватели по китайски език, които споделят своя опит, придобит в учителската практика или дискутират въпроси, свързани с методологията на преподаване, дават перспективи и идеи в областта на китаистиката и др.

РАЗКАЗИ В КАРТИНИ (图片故事): в тази рубрика ще намерят място творбите на автори с изявени фотографски заложби, които чрез снимков материал ще разкажат за свои пътувания или преживявания в Китай.

КИТАЙ И СВЕТОВНАТА КУЛТУРА (中国与世界文化): рубриката ще представя научни изследвания върху контактите между Източната и Западната цивилизация през историческите периоди, влиянието на китайската култура върху съседните държави и региони, както и изследвания на културните взаимодействия между Китай и останалите части на света в съвременен или диахронен аспект.

СВЕТОВНО КУЛТУРНО НАСЛЕДСТВО (世界文化遗产): тази рубрика е посветена на научни статии за обектите от Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО, които се намират на територията на Китай.

Електронните версии на списанието можете да откриете в раздел „Публикации“ на обновения уеб-сайт на „Институт Конфуций – София“:
<http://confuciusinstitute.bg>.

索非亚孔子学院

ИНСТИТУТ КОНФУЦИЙ В СОФИЯ

主管:	北京外国语大学、索非亚“圣·克利门特·奥赫里德基”大学
主办:	索非亚·圣·克利门特·奥赫里德基”大学
编辑出版:	索非亚孔子学院
主编:	Aksinia Koleva
执行主编:	Maria Marinova
编委:	高春丽、Aksinia Koleva、Antonia Tsankova
保加利亚文校对:	Ivailo Marinov
中文校对:	王兵
美术设计、预印:	ЗОГРАФН 公司
印刷:	THE NET 印刷厂
国际连续出版号:	1314-9601
编辑部地址:	索非亚孔子学院，Al. Stambolyiski大道82号，索非亚市
编辑部电话:	+3592 822 30 19
传真:	+3592 822 30 19
电子信箱:	cinssofia@gmail.com

Управителен орган:	Пекински университет за чужди езици, Софийски университет „Св. Климент Охридски“
Организатор:	Софийски университет „Св. Климент Охридски“
Издател:	Институт Конфуций в София
Главен редактор:	Аксиния Колева
Изпълнителен главен редактор:	Мария Маринова
Редакционна комисия:	Гао Чунли, Аксиния Колева, Антония Цанкова
Коректура български език:	Ивайло Маринов
Коректура китайски език:	Уан Бун
Дизайн и предпечат:	ЗОГРАФН
Печат:	THE NET
ISSN:	1314-9601
Адрес на редакцията:	Институт Конфуций в София, София 1303, бул. „Ал. Стамболийски“ №82
Телефон на редакцията:	+3592 822 30 19
Факс:	+3592 822 30 19
Е-поща:	cinssofia@gmail.com

